

شماره وافترا

بولتن خبری انجمن صنایع نساجی ایران

سال شانزدهم • شماره ۵۶۲ • اردیبهشت ماه ۱۴۰۴

هزینه رقابت‌های بالای عرضه مواد اولیه در بورس برای تولید کنندگان

وی گفت: متأسفانه عرضه کنندگان مواد اولیه، محدود و تعداد خریداران زیاد است مثلاً تنها شرکت پتروشیمی تولیدکننده چپس پلی استر، شهید تندگویان است در صورتیکه حدود هزار واحد ذوب رسی، مصرف کننده این محصول در کشور هستند. دستمالچیان افزود: عرضه کننده، میزان مصرف واحدهای تولیدی را می‌داند، بنابراین هر چه میزان عرضه را مدیریت (کم) کند، رقابت ایجاد می‌شود و رقم‌های بزرگی باید پرداخت شود.

همین اتفاق باعث زبان کل زنجیره صنایع نساجی می‌شود، زیرا ارزش افزوده در این رقابت، از بین می‌رود و سبب نارضایتی صاحبان واحدهای تولیدی از بورس شود. مدیرعامل شرکت آرمان مینای یزد همچنین در این باره گفت: هزینه‌های تولید اعم از قیمت‌های انرژی و حتی حقوق نیروی کار، ریالی است؛ اما پایه همه محصولات عرضه شده در بورس، دلاری محاسبه می‌شود و بر مبنای فوب خلیج فارس است که این خود جای تامل دارد. ضمن اینکه قیمت صادرات با قیمت داخلی متفاوت است به عبارتی وقتی مواد اولیه ارزنتری در اختیار داریم،

ادامه در صفحه ۹

رئیس انجمن صنایع نساجی ایران گفت: عرضه مواد اولیه در بورس، محدود و تقاضا زیاد است همین مسئله علاوه بر ایجاد رقابت و تشکیل بازار سیاه، هزینه بالایی را بر واحدهای تولیدی تحمیل می‌کند.

به گزارش پایگاه خبری تولید و اقتصاد، مجتبی دستمالچیان افزود: با ایجاد راه اندازی سامانه‌هایی مانند سامانه جامع تجارت، سامانه بهین یاب و سامانه مودیان، نیاز واحدهای تولیدی کاملاً تامین نمی‌شود ضمن اینکه در اکثر مواقع این سامانه‌ها از دسترس خارج هستند مدیرعامل شرکت آرمان مینای یزد اضافه کرد: تامین کنندگان مواد اولیه که توانایی تامین نیاز واحدهای تولیدی را دارند باید محصولات تولیدی را از طریق بورس عرضه کنند تا واحدهای تولیدی به راحتی بتوانند نیاز خود را از بورس خریداری کنند ضمن اینکه میزان نیاز بازار به مواد اولیه هم شفاف مشخص می‌شود.

شکاف ارزی بین نرخ ارز دولتی و آزاد منجر به ایجاد رانت می‌شود

نظاره‌گر جهش ۱۵ تا ۲۰ درصدی واردات پارچه هستیم، که این موضوع به نوعی حاکی از نگاه متفاوت بدنه حاکمیت به نظرات فعالان بخش خصوصی بالاخص صنعت می‌باشد!

وی در ادامه بیان داشت: انجمن صنایع نساجی ایران همکاری و تعامل بسیار نزدیکی با دفتر صنایع منسوجات و پوشاک وزارت صمت دارد و بارها درخواست کرده‌ایم نظارت بیشتری بر روند واردات پارچه اعمال نمایند ولی برآیند خروجی مسائل نشان می‌دهد که عمده این واردات از مناطق آزاد و ویژه اقتصادی انجام می‌شود و متأسفانه در کمال تعجب این مناطق به صورت کامل تحت کنترل و نظارت همکاران وزارت صمت قرار ندارد. لذا هرچند انجمن صنایع نساجی ایران اعتقادی به ممنوعیت صد در صدی واردات هیچ گروه کالایی ندارد و معتقد به بازار رقابتی با شرایط برابر می‌باشد، اما گویا رویه جاری حداقل در این بخش از صنعت کارآمدی لازم را ندارد و بایستی مورد بازنگری اساسی قرار بگیرد.

دکتر کاظمی تصریح کرد: مناطق آزاد و ویژه اقتصادی با هدف «ایجاد سکوی صادرات» راه‌اندازی شده‌اند ولی متأسفانه طی چند سال اخیر به سکویی برای واردات تبدیل شده است و با تسهیل فرآیندهایی نظیر تخصیص ارز و یا واردات در این مناطق،

ادامه در صفحه ۱۱

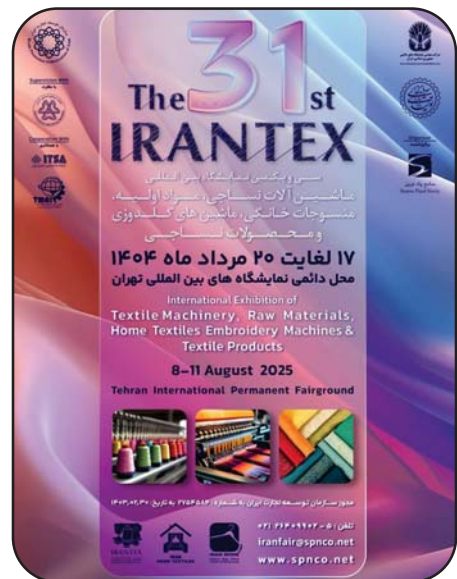
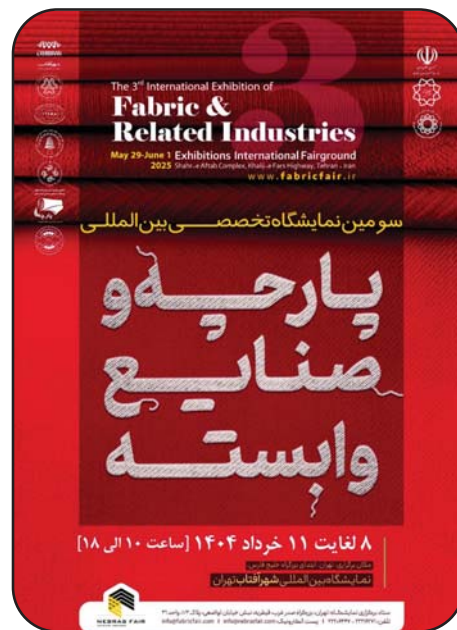
دکتر شاهین کاظمی، نائب رئیس انجمن صنایع نساجی ایران، در برنامه رادیویی «روی خط اقتصاد» به بررسی مشکلات صنعت نساجی کشور و چالش‌های ناشی از واردات بی‌رویه پارچه پرداخت.

وی با اشاره به شکاف ارزی بین نرخ ارز دولتی و آزاد، توضیح داد که این شکاف باعث ایجاد رانت در واردات شده و به ضرر تولید داخلی است.

دکتر کاظمی با اشاره به برگزاری جلسات متعدد انجمن صنایع نساجی ایران با مدیران وزارت صمت اذعان داشت: در این جلسات بر لزوم نظارت بیشتر بر رویه جاری واردات پارچه تأکید می‌شود به طوری که در یکی از جلسات اسفند سال ۱۴۰۲، صورتجلسه‌ای تهیه و اعلام شد

قسمتی از ارزی تخصیص یافته به واردات پارچه در طی سال ۱۴۰۲ (با همان مشخصات) در سال ۱۴۰۳ به واردات ماشین آلات اختصاص باید چون واردات ماشین آلات می‌تواند کشور را از واردات پارچه بی‌نیاز نماید اما در طی سال ۱۴۰۳ نه تنها شاهد این اتفاق نبودیم بلکه

اطلاعیه دعوت به مجمع عمومی

نظر به این که مجمع عمومی انجمن صنایع نساجی ایران با دستور جلسه برگزاری انتخابات دوره جدید هیئت مدیره و بازرسی انجمن در روز چهارشنبه ۲۸ خردادماه در محل اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران برگزار می‌گردد؛ بدین وسیله از کلیه متقاضیان نامزدی در انتخابات مذکور دعوت می‌شود تا درخواست نامزدی خود را به همراه مدارک موردنیاز به دبیرخانه انجمن ارسال فرمایند.

شرایط اختصاصی نامزدی در انتخابات هیئت مدیره و بازرسی انجمن:

• داشتن حداقل ۳۰ سال سن و پنج سال سابقه فعالیت در صنعت نساجی

• مدیرعامل یا عضویت در هیئت مدیره یکی از شرکت‌های عضو پیوسته انجمن با حداقل پنج سال سابقه عضویت در انجمن

علاقه‌مندان به اخبار و اطلاعات مرتبط با بولتن رشته‌ها و بافته‌ها می‌توانند کلیه مطالب بولتن را در سایت انجمن صنایع نساجی ایران به آدرس www.aiti.org.ir مشاهده فرمایند.

(دیدگاه‌ها و نظرات چاپ شده در بولتن لزوماً نظر بولتن رشته‌ها و بافته‌ها نمی‌باشد.)

صور تجلسه

خلاصه مذاکرات هزار و صد و هفتاد و چهارمین نشست هیأت مدیره

هزار و صد و هفتاد و چهارمین نشست هیأت مدیره انجمن صنایع نساجی ایران با حضور اکثریت اعضای هیئت مدیره روز یکشنبه مورخ ۱۴۰۳/۱۲/۱۲ در محل دفتر انجمن صنایع نساجی ایران برگزار شد و نسبت به موارد ذیل بحث و تبادل نظر و نسبت به برخی از آنها اتخاذ تصمیم به عمل آمد.

۱- خلاصه مذاکرات هزار و صد و هفتاد و سومین نشست هیئت مدیره که در تاریخ ۱۴۰۳/۱۱/۲۸ برگزار شده بود قرائت و به امضای حاضرین در نشست مذکور رسید.

۲- آقای دستمالچیان ضمن تبریک ماه مبارک رمضان توضیحات مبسوطی در خصوص موضوع ممنوعیت و محدودسازی واردات پارچه مطرح فرمودند و با اشاره به مکاتبه مربوط به بررسی آزاد سازی شال و روسری به صورت جلسه مکاتبه ۶۶۳۹۱۰ مورخ ۱۴۰۳/۱۲/۰۴ اشاره نمود و بندهای آن را قرائت و به بحث گذاشتند و در جمع بندی مقرر شد مکاتبه ای خطاب به دکتر شیخ صورت پذیرد که متن مکاتبه به همراه صورت جلسه نشست مشترک با مهندس ترجمی و مکاتبه با آقای لطفی زاده به پیوست می باشد.

۳- سرکار خانم خادمی و مرشدزاده نویسندگان کتاب مستند خاک کارخانه طبق دعوت قبلی در جلسه حضور یافتند و توضیحاتی را در خصوص تجربیات مستندسازی کارخانه نساجی چیت سازی بهشهر ارائه فرمودند.

۴- گزارش نشست مشترک دکتر کاظمی و مهندس امامی رنوف با مهندس ترجمی و دکتر سلیقه ومهندس عیوض زاده که در مورخ ۱۴۰۳/۱۱/۲۹ برگزار شده بود به استحضار هیئت مدیره محترم رسید.

۵- آقای سمائیان ضمن ارائه گزارش کارگروه رنگری مواردی را در خصوص اصلاح آئین نامه کارگروه های تخصصی و شیوه معرفی نماینده برای مجمع عمومی ارائه فرمودند که مقرر شد توسط دبیرخانه پیگیری شود.

۶- اهم مکاتبات وارده و صادره به استحضار هیئت مدیره محترم رسید.

۷- مقرر شد جلسه آتی با هماهنگی قبلی به صرف افطار به میزبانی آقای امین مقدم برگزار شود.

۸- جلسه در ساعت ۱۷:۰۰ با ذکر صلوات بر محمد و آل محمد خاتمه یافت.

عدم حضور آقایان: رضا حمیدی، حسن نیلفروش زاده، حسین نیک چی

حمله واردات به صنعت نساجی

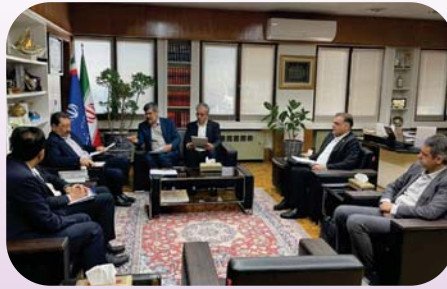
واردات پارچه های غیر صنعتی در ایران طی سال های اخیر رشد چشمگیری داشته و از ۲۲۰ میلیون دلار در سال ۱۳۹۹ به ۷۳۵ میلیون دلار در ۱۴۰۲ رسیده است. بخش عمده ای از این واردات توسط تجار و بازرگانان از طریق مناطق آزاد انجام شده که برخلاف هدف اولیه خود، به جای حمایت از صادرات، به مسیر اصلی ورود پارچه خارجی تبدیل شده اند. افزایش سه برابری واردات پارچه، ناشی از تخصیص آسان ارز نیما برای واردات این کالا است، در حالی که تخصیص ارز برای واردات ماشین آلات نساجی و مواد اولیه خام پایه با دشواری های زیادی همراه است. این روند باعث وابستگی بیشتر بازار به پارچه های خارجی و کاهش حمایت از تولید داخلی شده است.

در جلسات اخیر بین فعالان صنعت و دولت، پیشنهاد شده که سقف ارزی برای واردات پارچه توسط تجار و بازرگانان تعیین شود، فرآیند تخصیص ارز برای نوسازی صنعت نساجی تسهیل گردد و نظارت بر مناطق آزاد و بازارچه های مرزی و پله وری افزایش یابد. همچنین، موضوع اعمال محدودیت واردات پارچه های دارای مشابه داخلی در دست بررسی است. اجرای این سیاست ها می تواند به توسعه صنعت نساجی و کاهش وابستگی به واردات کمک کند.

حمایت از بازاری و نوسازی و محدودسازی قاچاق و واردات پوشاک و منسوجات در دیدار وزیر صمت

در این نشست که با حضور استاندار یزد و معاون اقتصادی استاندار و مدیرکل صمت استان یزد و مهندس امامی رنوف دبیر انجمن صنایع نساجی ایران و امیر دائمی به نمایندگی از انجمن صنایع نساجی یزد و فرشادپور به نمایندگی از اتاق بازرگانی یزد به طرح موضوعات مختلف در ارتباط با لزوم حمایت از صادرات و تسهیل در رفع تعهد ارزی و حمایت از بازاری و نوسازی صنایع نساجی و لزوم مبارزه جدی تر با قاچاق و محدودسازی واردات منسوجات و پارچه به خصوص اقلامی که مشابه ساخت داخل دارند پرداختند.

با توجه به پیگیری های قبلی در دیدار رهبری با فعالین اقتصادی و بازدید رییس جمهور از نمایشگاه پیشرفت صنعتی در آذرماه و همچنین نشست مشترک با معاون اول رییس جمهور در بهمن ماه و همچنین مذاکرات انجام شده با دفتر صنایع منسوجات و پوشاک و معاونت صنایع عمومی وزارت صمت مقرر شد موضوع در دستور کار پیگیری قرار گیرد و تعاملات در این خصوص جمع بندی و اجرایی شود.

صبح روز سه شنبه بیست و هشتم اسفندماه در دیدار با وزیر صنعت معدن و تجارت موضوع لزوم برخورد جدی با قاچاق پوشاک و منسوجات و واردات بی رویه از مناطق آزاد و بازارچه های مرزی و پیله وری مطرح و مورد پیگیری قرار گرفت.

توسعه و پیشرفت کشور در گرو تقویت مشارکت بخش خصوصی است

رشد اقتصادی و رونق تولید و افزایش سرمایه گذاری و ایجاد اشتغال مولد و راهبردهای اقتصاد مقاومتی جز در سایه همبستگی و مشارکت ملی و همت و جهاد ملی و جلب مشارکت مردمی محقق نخواهد شد. به گزارش خبرگزاری تسنیم، مروی اجمالی به نامگذاری سال های اخیر و انتخاب راهبردی در تعیین شعار سال توسط مقام معظم رهبری و تمرکز ایشان بر مسایل اقتصادی و راهبردهای تقویت تولید ملی و اقتصاد مقاومتی، اشتغال و حمایت از کالای ایرانی و تسهیل فضای کسب و کار از طریق مانع زدایی از تولید، بخصوص در دو دهه اخیر بیانگر این واقعیت است که راهبرد حل مسایل و مشکلات اقتصادی کشور تمرکز بر اقتصاد مقاومتی از طریق تقویت تولید ملی و حمایت از کالای ایرانی است.

بررسی کلی و تحلیلی بر شعارهای سالهای اخیر که ذیلا به آن اشاره شده است بیانگر پیام مشترکی در ارتباط با لزوم تحقق این شعارها در سایه یک راهبرد کلی در حمایت از تولید داخل و تقویت اقتدار ملی با مشارکت ملی و همراهی دولت و ملت در سایه همت و مجاهدت و حماسه آفرینی است مسیری که تحقق آن نیازمند مانع زدایی و تسهیل فضای کسب و کار و جلب مشارکت عمومی و عزم ملی برای جهش و حماسه آفرینی در عرصه سرمایه گذاری و تولید ملی است، موضوعی که نیازمند همدلی و همزبانی و انسجام و همبستگی ملی و فرهنگ سازی در اصلاح الگوی تولید و مصرف کالای ایرانی و همت و جهاد برای سرمایه گذاری و حمایت از جهش و رونق تولید است:

* ۱۳۸۰ اقتدار ملی و اشتغال آفرینی

* ۱۳۸۱ سال عزت و افتخار حسینی

* ۱۳۸۲ نهضت خدمتگزاری

* ۱۳۸۳ پاسخگویی

* ۱۳۸۴ همبستگی ملی و مشارکت عمومی

* ۱۳۸۵ پیامبر اعظم (ص)

* ۱۳۸۶ اتحاد ملی و انسجام اسلامی

* ۱۳۸۷ نوآوری و شکوفایی

* ۱۳۸۸ اصلاح الگوی مصرف

* ۱۳۸۹ همت مضاعف، کار مضاعف

* ۱۳۹۰ جهاد اقتصادی

* ۱۳۹۱ تولید ملی، حمایت از کار و سرمایه ایرانی

* ۱۳۹۲ حماسه سیاسی و حماسه اقتصادی

* ۱۳۹۳ اقتصاد و فرهنگ، با عزم ملی و مدیریت جهادی

* ۱۳۹۴ دولت و ملت، همدلی و همزبانی

* ۱۳۹۵ اقتصاد مقاومتی، اقدام و عمل

* ۱۳۹۶ اقتصاد مقاومتی، تولید - اشتغال

* ۱۳۹۷ حمایت از کالای ایرانی

* ۱۳۹۸ رونق تولید

* ۱۳۹۹ جهش تولید
* ۱۴۰۰ تولید، پشتیبانی ها، مانع زدایی ها
* ۱۴۰۱ تولید، دانش بنیان، اشتغال آفرین
* ۱۴۰۲ مهار تورم و رشد تولید
* جهش تولید با مشارکت مردم ۱۴۰۳
* ۱۴۰۴ سرمایه گذاری برای تولید
اجرای شدن این راهبرد کلان برای حمایت از سرمایه گذاری و تولید و اشتغال در کشور نیازمند عزم و باور جدی دارد، اما دولت های فربه و ناکارآمد و زیرساخت های نامناسب تولید و صنعت در کشور، نگرانی ها و دغدغه های مرتبط با سیاست بین الملل، عدم باور به بخش خصوصی و توانمندی ها و دغدغه های آن و عدم وجود راهبرد و برنامه برای توسعه در کنار عدم پاسخگویی مسئولین به نتایج سیاست های ناکارآمد شان در دهه های گذشته عملا کشور را در شرایط نا مساعدی قرار داده که نارضایتی مردم از شرایط اقتصادی حاکم بر کشور و کاهش ارزش پول ملی و تحمیل تورم های سنگین و جهش های ارزی و ناپایداری و بی ثباتی شاخص های اقتصادی و افزایش جمعیت زیر خط فقر را به همراه داشته است.
بدون تردید رشد اقتصادی و رونق تولید و افزایش سرمایه گذاری و ایجاد اشتغال مولد و راهبردهای اقتصاد مقاومتی جز در سایه همبستگی و مشارکت ملی و همت و جهاد ملی و جلب مشارکت مردمی محقق نخواهد شد و دولت ها بدون اعتمادسازی و جلب مشارکت و حمایت بخش خصوصی از طریق بهبود فضای کسب و کار و مانع زدایی از تولید و واگذاری تصدی گری ها به بخش خصوصی و اعتماد به توانمندی و پتانسیل های آن نخواهند توانست کشور را در مسیر توسعه و پیشرفت قرار دهند.

سرمایه همیشه مسیر امنیت و سودآوری را انتخاب می کند

اما به دلیل ماهیت اقتصاد دولتی کشور، همچنان بخش خصوصی در انتظار پالس های مثبت و امیدوار به اصلاح و پیشرفت و توسعه کشور در سایه مشارکت و برنامه ریزی است.

متأسفانه در سالی که پشت سر گذاشتیم و با نام جهش تولید با مشارکت مردم مزین بود تولید شرایط خوبی را تجربه نکرد و مشکلات صنعت با ناترازی های انرژی و قطعی های مکرر برق و گاز و مشکلات تامین مالی و بانکی و افزایش واردات محصولات نهایی به اوج خود رسید و در زمستان گذشته مسئولین محترم وزارت صمت تولیدکنندگان را به جبران کسری تولید خود در ماه های پیش رو فراخواندند و اعلام فرمودند که شرایط و فضا را برای رشد تولید و جبران کسری ها فراهم خواهند ساخت تا پیش از قطعی های سال آتی شاهد تولید مکفی باشیم اما در عمل کمبود منابع مالی و بانکی، عدم تخصیص ارزها، مشکلات تامین مواد اولیه و تعطیلی های پی در پی و عدم تحقق وعده های دولتمردان نشان داد که متأسفانه همچنان تولید در اولویت برنامه ریزی ها قرار ندارد و مادامی که این باور به تولید ملی و حمایت از سرمایه گذاری در کشور تقویت نگردد تغییری در مسیر رشد تولید و اقتصاد کشور شاهد نخواهیم بود.

رشد تولید نیازمند تامین مالی، حمایت از پروژه های بازسازی و نوسازی و رشد سرمایه گذاری و مدیریت و محدودیت در واردات کالاهای دارای مشابه ساخت داخل و همچنین اصلاح در بخش اقتصاد کلان و سیاست های رانتی و فساد ارزی است و اتفاقاً چه فرصت خوبی است که در سال اول اجرای برنامه توسعه هفتم به سرمایه گذاری برای تولید توجه ویژه تری داشته باشیم چرا که تحقق اهداف توسعه ای کشور مستلزم توسعه سرمایه گذاری ها و افزایش بهره وری واحدهای تولید است و مادامی که سودآوری و امنیت سرمایه گذاری مولد توسط حاکمیت تضمین نشود، نباید انتظار تغییر و پیشرفت و توسعه ای داشته باشیم.

سال جدید سال سرمایه گذاری برای تولید نامگذاری شده است. به همین بهانه می توانیم نگاهی اجمالی به شعارهای منتخب برای سال های اخیر و جمع بندی نتایج تلاش ها و پیگیری ها برای تحقق این راهبردها ببینیم.

به گزارش خبرآنلاین، اگرچه در یک مرور کلی، نتایج و دستاوردها در مقایسه با توقعات و انتظارات اندک و ناچیز است اما واقعیت مطلب این است که پیشرفت و توسعه نیازمند برنامه و راهبرد و عزم ملی است.

سال های اخیر که پشت سر گذاشتیم (و به خصوص سال های پس از ۱۴۰۰) سال های سخت و دشوار برای اقتصاد و به خصوص تولید و صنعت کشور بود، سال هایی که با تورم و رکود تورمی و بی ثباتی و جهش های ارزی و کاهش چشمگیر ارزش پول ملی و توان اقتصادی مردم همراه بود.

اگرچه مرور تجربیات بخش خصوصی از مواجهه دستگاه های مختلف با مأموریت های مرتبط با شعارهای منتخب هرسال، چشم انداز امیدوارکننده ای را پیش روی بخش خصوصی قرار نمی دهد اما باید پذیرفت که سرمایه همیشه مسیر امنیت و سودآوری بیشتر را انتخاب می کند و اگر به دنبال افزایش سرمایه گذاری برای تولید هستیم باید مسیر امنیت و سودآوری را هموار کنیم؛ مسیری که متأسفانه در دهه های گذشته به آن باور نداشته ایم.

لزوم مانع دایی و اصلاح قوانین و مقررات مزاحم تولید و اعتماد به بخش خصوصی و واگذاری تصدی گری های دولت به بخش خصوصی و احترام به حق مالکیت و تسهیل فضای کسب و کار و تولید و ایجاد ثبات در سیاست ها و قوانین و مقررات مرتبط با سرمایه گذاری و تولید تنها مسیری است که می تواند سرمایه ها را به سوی تولید سوق دهد و این موضوع مستلزم باور و عزم حاکمیت در به رسمیت شناختن بخش خصوصی است و علیرغم این که تجربیات سال های متعددی در تعامل با دولت ها، اعتماد بخش خصوصی به دولت را دستخوش تغییر کرده،

عدم امنیت سرمایه گذاری در مواجهه با واردات بی رویه قانونی و قاچاق

کشور شده است و تقریباً با نرخ ارز آزاد در زنجیره تولید و توزیع قرار گرفته است و متأسفانه همین تساهل و نگرانی دروغین در حمایت از مصرف کننده نهایی و قدرت خرید او عامل این واردات بی رویه و غیر کارشناسی است و جای تعجب است که مسئولین محترم چرا این نگرانی و دغدغه را در حفظ ارزش پول ملی و تقویت توان اقتصادی و قدرت خرید خانوار و تقویت جیب خانوار ندارند!

بدون تردید چند نرخ بودن نرخ ارز، حمایت ارزی از واردات بی رویه و غیر کارشناسی کالاهایی که مشابه ساخت داخل دارند، عدم نظارت بر مناطق آزاد و عدم نظارت بر اجرای آئین نامه های اجرایی مرتبط به واردات بازارچه های مرزی و پیله وری و ته لنجی و ناکارآمدی نظام تعرفه مهمترین دغدغه های زنجیره ارزش صنعت نساجی در سال های اخیر بوده است که در نهایت واحدهای مختلف تولید الیاف و نخ و پارچه و رنگرزی و چاپ و تکمیل را به مخاطره کشانده است. بسیار ضروری است وزارت صمت نسبت به مبارزه جدی با قاچاق منسوجات و پوشاک و محدودسازی واردات چاره اندیشی کند که در این راستا پیشنهاد می گردد تامین ارز واردات پارچه و منسوجات تجار و بازرگانان از محل توافق با صادرکنندگان محصولات نهایی صنعت نساجی تامین گردد تا ضمن حذف جذابیت های رانتی اختلاف فاحش نرخ ارز بازار مبادله و بازار آزاد، مشوقی برای توسعه صادرات این صنعت و جبران تراز منفی تجاری صنعت نساجی باشد.

به نظر می رسد حذف جذابیت ارزی، تا حدود زیادی واردات سال های اخیر را با نیاز واقعی کشور و تقویت تولید داخل و افزایش سرمایه گذاری ها در صنعت بافندگی و رنگرزی و چاپ و تکمیل هماهنگ کند و صادرات فرش و موکت و پتو و پوشاک کشور را نیز افزایش دهد.

در حالی که اختلاف ارز مبادله ای و بازار آزاد، رقم قابل ملاحظه شده و این اختلاف عملاً به حمایت و رانت برای واردکننده تبدیل شده است شاهد تساهل بی مورد در واردات انواع منسوجات و پارچه هستیم. به گزارش خبرنگار مهر، قاچاق پوشاک و منسوجات یکی از بزرگترین دغدغه های فعالین صنعت نساجی کشور در سال های اخیر بوده است که متأسفانه با کم لطفی و عدم پیگیری جدی دولت و مسئولین مربوطه همراه شده است و بخش قابل ملاحظه ای از بازار مصرف کشور را در اختیار محصولات خارجی قرار داده است.

متأسفانه رویکرد جدی و جدیدی را نیز در بحث مبارزه با قاچاق منسوجات و پوشاک شاهد نیستیم و حتی در برخی موارد شاهد نگرانی و دغدغه های مسئولین محترم و ملاحظاتی در مبارزه با قاچاق به بهانه نگرانی های ایشان در حمایت از مصرف کننده نهایی نیز هستیم که وجود تنوع و محصول ارزان قیمت را لازمه آرامش و رضایت بازار می دانند. فارغ از موضوع مشکلات مربوط به ممنوعیت واردات و ایجاد انحصار در بازار و نارضایتی و فشار به مصرف کننده نهایی که باید برای آن برنامه ریزی و سیاست گذاری متمرکز داشت متأسفانه شاهد همین تساهل در بحث واردات رسمی نیز می باشیم و در حالی که متأسفانه اختلاف ارز مبادله ای و بازار آزاد، رقم قابل ملاحظه شده است و این اختلاف عملاً به حمایت و رانت برای واردکننده تبدیل شده است شاهد تساهل بی مورد در واردات انواع منسوجات و پارچه از مبادی قانونی و مناطق آزاد و بازارچه های مرزی و پیله وری و ته لنجی هستیم.

بررسی آمارهای واردات رسمی پارچه بیانگر این واقعیت است که واردات پارچه از سال ۱۴۰۰ تاکنون ظرف سه سال بیش از سه برابر شده و از حدود ۳۰۰ میلیون دلار به بیش از ۹۰۰ میلیون دلار رسیده است که بخش عمده آن توسط تجار و بازرگانان و از مناطق آزاد وارد

جنگ تعرفه ها را به واردات کالای خارجی نبازیم!

در روزهای اخیر تعرفه های گمرکی سال ۱۴۰۴ توسط معاون اول رییس جمهور ابلاغ شد و اگرچه پیگیری های دولت در افزایش نرخ ارز مبنای محاسبات گمرک ارزشمند است اما کاهش تعرفه به بهانه تنظیم بازار تداوم حمایت و تشویق واردات در مقابل تضعیف تولید داخل است و قطعاً به زیان تولید داخل خواهد بود.

در جهانی که جنگ اقتصادی و حمایت از تولید داخل با ابزار و سلاح تعرفه هاست، متأسفانه دولت ایران از این ابزار مهم، کمترین بهره را گرفته و بسیار غیر کارشناسی تصمیم گیری می کند.

انتشار پیوست مکاتبه معاون اول رییس جمهور در کاهش سود بازرگانی ردیف تعرفه ها بر اساس جدول مذکور بدون در نظر گرفتن نوع تعرفه ها و تفکیک محصولات نهایی و واسطه ای و مواد اولیه و فارغ از این موضوع که این ردیف تعرفه ها ساخت داخل دارند یا خیر؟! بدون انجام بررسی کارشناسی تعرفه در جهت حمایت از ساخت داخل، تکرار تجربه تلخ سال ۱۴۰۰ و بر هم زدن نظم و نظام تعرفه هاست که از دولت محترم بعید به نظر می رسد. این اتخاذ تصمیم بی پایه و اساس برای کاهش سود بازرگانی براساس جدول مذکور را باید با دقت نظر سایر کشور ها در تعیین ردیف تعرفه های مختلف مقایسه کرد که چگونه ردیف تعرفه ها را نسبت به کشور مبدا صادرکننده و با چه حساسیت هایی انتخاب می کنند تا تولیدکننده داخلی شان در فضای تولید و کسب و کارش احساس امنیت کند به عنوان مثال کشور ترکیه بر تعرفه الیاف پلی استر صادراتی از ایران تعرفه ای خاص می گذارد تا از تولیدکننده خود حمایت کند و متأسفانه ما در تعیین تعرفه ها از بی پایه و اساس ترین سیستم ها پیروی می کنیم. پرواضح است که وضعیت امروز صنعت و اقتصاد ما محصول سهل انگاری ها و بی تفاوتی های ما در قبال تولید ملی است.

اگر ما به رشد اقتصادی در برنامه توسعه هفتم می اندیشیم و اگر سرمایه گذاری برای تولید و جهش تولید برایمان مهم است گام اول آن حمایت از تولید داخل در مقابل واردات و اصلاح نظام تعرفه ای است؛ راهی که همه دنیا در پیش گرفته و ما به آن بی توجه ایم.

تعرفه مواد اولیه خام پایه و ماشین آلاتی که ساخت داخل ندارند باید صفر شود و در زنجیره های ارزش مانند صنعت نساجی باید افزایش پلکانی تعرفه ها از ابتدای زنجیره به سمت محصول نهایی مدنظر قرار گیرد و ضروری است تعرفه ها به نظام متناسب قبل از سال ۱۴۰۰ برگردد.

روز جهانی ضایعات صفر در صنعت مد و منسوجات

مجمع عمومی سازمان ملل متحد در ۲۳ آذر ۱۴۰۱ شمسی مصوب نمود که هر سال روز ۱۰ فروردین (مصادف با ۳۰ مارس) به عنوان روز جهانی ضایعات صفر نامگذاری گردد.

با توجه به نقش و اهمیت صنایع نساجی و پوشاک در جهان، امسال در سومین دوره این رویداد، این روز به صورت خاص به نام روز جهانی ضایعات صفر در صنعت مد و منسوجات نامگذاری گردیده است و همزمان با این روز، رویدادهای گوناگونی با تمرکز بر حوزه های پایداری و کاهش ضایعات در صنایع نساجی و پوشاک در نقاط مختلف جهان برگزار می گردد. در طی سالیان اخیر با گسترش فرهنگ مد سریع میزان تولید منسوجات و پوشاک رشد بسیار چشمگیری در جهان داشته است، که این موضوع منجر به افزایش بی رویه میزان ضایعات و زباله های منسوجات و پوشاک گردیده است، به گونه ای که برطبق آمار هر ثانیه، معادل یک کامیون زباله پر از لباس و منسوجات در سراسر جهان سوزانده یا به محل های دفن زباله فرستاده می شود که اثرات زیست محیطی، اقتصادی و اجتماعی قابل توجهی در سطح جهان دارد.

انجمن صنایع نساجی ایران نیز امیدوار است تا منطبق با این رویکرد در سال ۱۴۰۴ خورشیدی، میزان تولید ضایعات در صنایع نساجی و پوشاک ایران کاهش یافته و از منابع موجود بهترین و بالاترین بهره وری در تولید محصولات مورد نیاز صورت پذیرد.

صور تجلسه

خلاصه مذاکرات هزار و صد و هفتاد و پنجمین نشست هیأت مدیره

هزار و صد و هفتاد و پنجمین نشست هیأت مدیره انجمن صنایع نساجی ایران با حضور اکثریت اعضای هیئت مدیره روز یکشنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۱/۲۴ در محل دفتر انجمن صنایع نساجی ایران برگزار شد و نسبت به موارد ذیل بحث و تبادل نظر و نسبت به برخی از آن ها اتخاذ تصمیم به عمل آمد.

۱- خلاصه مذاکرات هزار و صد و هفتاد و چهارمین نشست هیئت مدیره که در تاریخ ۱۴۰۳/۱۲/۱۲ برگزار شده بود قرائت و به امضای حاضرین در نشست مذکور رسید.

۲- پس از تبریک سال نو و اخبار نوروزی حاضرین در جلسه در خصوص تمجید از عملکرد هیأت مدیره انجمن و تحلیل مسائل روز کشور مطالب مبسوطی را مطرح فرمودند و در مورد الزامات تحقق شعار سال مواردی مطرح شد.

۳- گزارش مختصری از برنامه های افاطری های اتاق تهران، اتاق ایران، انجمن ملی پلیمر، فعالین صنعت چرم و کفش و نشست های مربوط به بازدید نوروزی ارائه شد و از زحمات آقای امین مقدم در ضیافت افطاری نشست پایان سال در هتل آزادی تقدیر و تشکر شد.

۴- گزارش مختصری از نشست کمیته تصفیه و ش پنبه با حضور معاون جدید وزارت جهاد(سعیداله منصوری) توسط آقای امامی رونوفا ارائه شد.

۵- گزارش مختصری از نشست مشترک دبیر انجمن با همراهی استاندار یزد با وزیر صمت در روزهای پایانی سال ارائه شد.

۶- گزارش نشست مشترک مدیران بخش های مختلف وزارت صمت در دفتر فناوری اطلاعات وزارت صمت در خصوص موضوع اعمال شفافیت در سامانه جامع تجارت در حمایت از تولید داخل توسط مهندس امامی رونوفا ارائه شد.

۷- گزارش مختصری از نشست فعالین اقتصادی با مدیران ارشد دادگستری تهران در مورخ ۱۴۰۴/۰۱/۱۹ ارائه شد.

۸- استعلام واحد برنامه ریزی آموزشی وزارت علوم در خصوص راه اندازی رشته کارشناسی ارشد فرش ماشینی مطرح گردید و مقرر شد توسط دبیرخانه انجمن پیگیری بعمل آید.

۹- گزارش مبسوطی از روند پیگیری های مختلف در خصوص لزوم محدودسازی واردات نخ و پارچه و مبارزه با قاچاق پوشاک و منسوجات و نیز جلوگیری از واردات توسط تجار و بازرگانان در مناطق آزاد-پارچه های مرزی و ته لنجی و پبله وری و نیز موضوعات مربوط به تغییر تعرفه ها و همچنین مصاحبه های خبری انجام شده با رسانه های مختلف توسط دبیر انجمن ارائه شد.

۱۰- طبق دعوت قبلی تعدادی از اعضای انجمن به شرح لیست حاضرین در جلسه حضور یافتند و به طرح نظرات و دیدگاههای خود پرداختند.

۱۱- مصوب گردید جلسه هیأت مدیره روز یکشنبه مورخ ۱۴۰۴/۱۲/۱۴ در موسسه محک پیگیری و اطلاع رسانی گردد.

۱۲- تقویم برگزاری جلسات هیأت مدیره در بهار سالجاری به همراه آمار حضور و غیاب اعضای محترم هیأت مدیره به استحضار حاضرین رسید.

۱۳- مصوب گردید تشریفات قانونی جهت برگزاری مجمع عمومی عادی سالانه انجمن با دستور جلسه انتخابات هیأت مدیره و بازرسی دوره جدید و ارائه گزارشات عملکرد هیأت مدیره، خزانه دار و بازرسی و تصویب صورتهای مالی تعیین حق عضویت و ورودیه و همچنین انتخاب روزنامه کثیرالانتشار برای روز ۲۸ خرداد ماه ۱۴۰۴ در محل اتاق بازرگانی، صنایع، معاون و کشاورزی ایران به نشانی خیابان طالقانی، نش خیابان موسوی(فرصت)، پلاک ۱۷۵ توسط مهندس سید شجاع الدین امامی رونوفا دبیر انجمن پیگیری گردد و در این ارتباط به ایشان تفویض اختیار گردید.

۱۴- مصوب گردید با موسسه حسابرسی و خدمات مدیریت البرز پندار بعنوان حسابرس قانونی برای رسیدگی حسابها و ارائه گزارش حسابرسی مذاکره و عقد قرارداد گردد و پیرو هماهنگی های انجام شده طبق روال سنوات گذشته هماهنگی های اجرایی توسط دبیر انجمن پیگیری نشود.

۱۵- جلسه در ساعت ۱۷:۰۰ با ذکر صلوات بر محمد و آل محمد خاتمه یافت.

عدم حضور آقایان: مجتبی دستمالچیان و مهدی کاردان

نشست مشترک فعالین اقتصادی با مدیران دادگستری استان تهران

و نمایندگان تشکل های تخصصی اتاق بازرگانی تهران و جمعی از مدیران و فعالین اقتصادی با مدیران دادگستری استان تهران برگزار شد.

در این نشست موضوع تولید و سرمایه گذاری برای تولید و الزامات تحقق شعار سال مورد بحث و تبادل نظر قرار گرفت در بخش آغازین این جلسه القاصی مهر رئیس کل دادگستری استان تهران و دکتر نجفی عرب رئیس اتاق بازرگانی تهران به مواردی در خصوص لزوم حمایت از تولید و سرمایه گذاری های تولیدی پرداختند و پس از ایشان نمایندگان منتخب نسبت به طرح موضوعات و دیدگاه های خود پرداختند.

صبح روز سه شنبه نوزدهم فروردین ماه نشست مشترک فعالین اقتصادی با حضور رئیس و دبیر و اعضای هیأت نمایندگان و کمیسیون

ظرفیت یک میلیارد دلاری صنعت نساجی برای جذب سرمایه گذاری

ساماندهی واردات باید مورد توجه قرار گیرد، بخش زیادی از واردات که انجام می شود به دلیل اختلاف نرخ ارز بازار آزاد و سامانه است که عدهای به دنبال استفاده از یارانه ارزی هستند.

* لزوم ساماندهی واردات منسوجات

وی گفت: ساماندهی واردات غیر کارشناسی به کشور و محدودسازی واردات موضوعی است که نباید آن را نادیده گرفت؛ در سال ۱۳۹۰ حدود ۳۰۰ میلیون دلار واردات پارچه به کشور داشتیم که در طول چند سال به سه برابر افزایش پیدا کرده و این رقم در سال ۱۴۰۳ یک میلیارد دلار شده است.

امامی رونوفا خاطر نشان کرد: نه تنها وضعیت اقتصادی کشور و نه جمعیت کشور رشد پیدا نکرده است که نیاز به این حجم از واردات باشد بنابراین تعرفه های نامتناسب گمرکی و اختلاف نرخ ارز تجاری و آزاد به مشوقی برای واردات تبدیل شده است.

وی با بیان اینکه دولت باید تعرفه های گمرکی را بازنگری کند گفت: سال گذشته نرخ ارز مبنای محاسبات در گمرک باید تغییر پیدا می کرد که امسال انتظار می رود در جهت حمایت از تولید داخل، این نرخ واقعی سازی شود.

دبیر انجمن صنایع نساجی ایران اضافه کرد: باید سیاست ها در بخش واردات اصلاح شود، قوانین، مشوق ها و تسهیلات ها برای جلب سرمایه گذاری ها در تولید اصلاح شود و سرمایه گذاری ها در این عرصه افزایش یابد.

* مناطق آزاد؛ پایگاهی برای واردات بی رویه

وی با اشاره به اینکه مناطق آزاد ویژه اقتصادی، پبله وری و ته لنجی به پایگاه واردات بی رویه پوشاک و منسوجات تبدیل شده است، گفت: باید قوانین در این نوع مناطق با مشارکت بخش خصوصی بازنگری و اصلاح شود تا از تولید داخل حمایت شود.

امامی رونوفا عنوان کرد: مجموع افزایش سرمایه گذاری ها در هر صنعتی به سیاست ها و استراتژی های دولت بستگی دارد مشارکت بیشتر بخش خصوصی نیازمند اصلاح قوانین، مانع زدایی از تولید، عملیات سازی برنامه های توسعه کشور و محدود سازی واردات کالاهای مشابه خارجی است.

دبیر انجمن صنایع نساجی ایران گفت: اکنون در صنعت نساجی ۴۰۰ میلیون دلار سرمایه گذاری شده است که اگر حمایت از تولید با اصلاح قوانین و امنیت سرمایه گذاری تامین شود تا سرمایه گذاری یک میلیارد دلاری دور از دسترس نیست.

سیدشجاع الدین امامی رونوفا در گفت و گو با خبرنگار اقتصادی ایرنا در خصوص نامگذاری شعار با عنوان «سرمایه گذاری در تولید» اظهار داشت: سرمایه گذاری برای تولید از ارکان اصلی برنامه هفتم به شمار می رود زیرا سرمایه گذاری های مولد در کشور به بهبود شاخص های اقتصادی و تولیدی کمک می کند.

دبیر انجمن صنایع نساجی ایران با بیان اینکه سرمایه گذاری در تولید نیازمند امنیت است، گفت: سرمایه مسیر امن و سودآور را انتخاب می کند؛ از این رو باید فضای کلان کسب و کار در کشور به سمت تولید داخل اصلاح شود.

وی با بیان اینکه در سال های گذشته حرکت های چشمگیری برای تحقق شعار آن سال انجام نشده است، ابراز امیدواری کرد که در سال پیش رو شاهد اصلاحات اساسی در جذب سرمایه گذاری های تولیدی و بهبود فضای مناسب کسب و کار از طریق اصلاح قوانین و مقررات و حمایت از تولید ملی و کالای ایرانی باشیم.

امامی رونوفا با بیان اینکه صنعت نساجی بازار مصرف ۱۵ میلیارد دلاری دارد، گفت: صنعت نساجی و بازارهای آن شامل چند بخش پوشاک، کالای خواب و منسوجات خانگی، پرده و ملحفه و سایر موارد است که بازار بزرگی را به خود اختصاص داده است.

وی با بیان اینکه منسوجات قاچاق بخشی از این بازار را در اختیار دارند، بیان داشت: توقع تولیدکنندگان این است که ساد مبارزه با قاچاق کالا، مبارزه جدی داشته باشد چرا که بر خورد با قاچاق در سال های گذشته مفید فایده نبوده است.

دبیر انجمن صنایع نساجی ایران با تاکید بر اصلاح و بازنگری در سیاست ها و برنامه های مبارزه با قاچاق کالا گفت: صنعت نساجی بازاری است که می تواند برای تولید داخل کشور تعیین کننده باشد و حجم سرمایه گذاری را افزایش داده و اشتغال و ارزش افزوده زیادی را نصیب کشور کند.

وی ابراز کرد: واحدهای تولیدی با بهره وری بالاتری در تولید می توانند حضور داشته باشند و محصول رقابتی را به بازار عرضه کنند.

* عرضه کالاهای داخلی با برچسب خارجی

امامی رونوفا یکی از مشکلات بازار نساجی را وجود کالای داخلی با برچسب خارجی عنوان کرد و گفت: باید در زمینه فرهنگی و حمایت از کالای ایرانی کار صورت گیرد و تولیدکنندگان و مصرف کنندگان را ترغیب به کالای ایرانی کنیم که تنها به صرف جنس خارجی بودن کیفیت تضمین نمی شود.

وی تاکید کرد: اکنون بسیاری از کالاهای ایرانی با کیفیت و تنوع بالایی وجود دارد که قابل رقابت با کالاهای همجنس خارجی است.

دبیر انجمن صنایع نساجی ایران اختلاف ارز بازار آزاد و سامانه ای را یکی از دلایل واردات غیر کارشناسی عنوان کرد و گفت: موضوع

تعرفه‌های گمرکی بخش صنایع نساجی نیازمند بازنگری جدی است

دبیر انجمن صنایع نساجی ایران گفت: تعرفه‌های گمرکی در بخش صنایع نساجی نیازمند بازنگری جدی است و باید نگاه تخصصی و کارشناسی جایگزین این تعرفه‌های ابلاغی شود. سید شجاع‌الدین امامی رئوف در گفت و گو با خبرنگار اقتصادی ایرنا با اشاره به ابلاغیه تعرفه‌های گمرکی سال ۱۴۰۴ اظهار داشت: در سال جاری که سرمایه‌گذاری برای تولید نام گرفته، قرار است جهش تولید با مشارکت مردم تداوم پیدا کند؛ از این رو توقع بر این بود تعرفه‌های گمرکی نیز در جهت حمایت از تولید و القای حس امنیت برای سرمایه‌گذاری و تولید تعیین شوند.

وی افزود: اگرچه قانون بهبود مستمر محیط کسب و کار بر اخذ نظرات کارشناسی و تخصصی تشکیل‌های بخش خصوصی تأکید دارد و دولتها بارها و بارها آیین‌نامه‌های اجرایی آن را ابلاغ و اطلاع‌رسانی کرده‌اند اما بخش خصوصی نساجی در این فقره به نظرات کارشناسی بدنه دولت و وزارت صمت هم قانع بود.

این فعال صنعت نساجی با بیان اینکه تعرفه‌این این صنعت به تأیید و حتی اطلاع‌رسانی دفتر تخصصی و معاونت صنایع وزارت صمت هم نرسیده است، خاطر نشان کرد: در شرایط سخت و دشوار کنونی به شدت نیازمند حمایت دولت از تولید ملی هستیم.

امامی رئوف خواستار آن شد که تعرفه‌های گمرکی آن هم در شرایطی که در دنیا جنگ تعرفه‌ای بین کشورها به راه افتاده است، با رویکرد حمایت از تولید داخل و جذب سرمایه‌گذاری تعیین و اجرا شوند.

وی با یادآوری اینکه واردات بی رویه پارچه و نخ از مناطق آزاد و بازارچه‌های مرزی و پبله‌وری و ته‌لنجی صنعت نساجی را به ورطه نابودی می‌کشاند، تصریح کرد: باید از تولید داخل در برابر حجم بالای قاچاق و واردات غیر کارشناسی و بی رویه با ابزار تعرفه حمایت و راه را برای افزایش سرمایه‌گذاری در این صنعت هموار کنیم.

دبیر انجمن صنایع نساجی ایران با تأکید بر اینکه باید تعرفه گمرکی مواد اولیه پایه مثل پنبه کاهش پیدا کند، گفت: در مقابل باید تعرفه محصولات نهایی زیاد شود از این رو نباید تعرفه گمرکی همه صنایع و همه ردیف کالاها کلی دیده شود بلکه باید کارشناسی تخصصی صورت گیرد. وی عنوان کرد: در آیین‌نامه جدید سود بازرگانی برای همه کالاها تغییر کرده است و حقوق گمرکی هم که ۴ درصد است به این سود بازرگانی اضافه می‌شود.

یازدهمین دوره آموزشی ارزیابان گمرک برگزار شد

همانطور که مستحضر می‌باشید جهت آشنایی ارزیابان و کارشناسان گمرکی با پارچه و منسوجات از ابتدای سال گذشته، دوره‌های آموزشی مدیران و کارشناسان ارزیابان گمرک تحت عنوان شناخت مواد نسجی و مصنوعات آنها با همکاری مرکز آموزش، گمرک جمهوری اسلامی و انجمن صنایع نساجی ایران طی چندین دوره برگزار شده است.

این دوره آموزشی که توسط دکتر امین مقدم در محل گمرک کیش برگزار شده است، توضیحات اجمالی از انواع الیاف، نخ، بافت، پارچه و ارزش‌گذاری‌های آن ارائه گردیده و همچنین در خصوص موضوعات فنی در بحث واردات و اهمیت شناخت پارچه‌ها و ارزش‌گذاری آنها بحث و تبادل نظر شد.

صنعت فرش ماشینی ایران؛ پیشتاز در صادرات، گرفتار در چالش‌های داخلی

وی بر ضرورت حمایت دولت از طریق تسهیل قوانین، ارائه مشوق‌های صادراتی و حمایت از حضور در بازارهای بین‌المللی تأکید کرد تا این صنعت بتواند رشد بیشتری داشته باشد. یکی از پیشنهادات انجمن صنایع نساجی ایران در این زمینه طراحی مکانیزمی برای تخصیص ارز حاصل از صادرات محصول نهایی زنجیره نظیر پوشاک و فرش و موکت برای واردات پارچه به کشور است.

جایگاه ویژه صنعت فرش ماشینی ایران در بازارهای جهانی باعث شده که سهم قابل‌توجهی در صادرات داشته باشد.

دبیر انجمن صنایع نساجی ایران به چالش‌های صنعت از جمله قوانین سخت‌گیرانه رفع تعهد ارزی، افزایش هزینه‌های تولید و کاهش تقاضای داخلی به دلیل مشکلات اقتصادی اشاره کرد. وی هشدار داد که ادامه این روند می‌تواند به بحران اشتغال و صادرات فرش و موکت و کفپوش کشور منجر شود.

برگزاری هزار و یکصد و هفتاد و پنجمین نشست هیأت مدیره انجمن صنایع نساجی ایران

هزار و یکصد و هفتاد و پنجمین نشست هیأت مدیره انجمن صنایع نساجی ایران با حضور اعضای هیأت مدیره و شرکت‌های جدید عضو انجمن، عصر روز یکشنبه، بیست و چهارم اردیبهشت‌ماه برگزار شد. این جلسه، نخستین نشست هیأت مدیره در سال جدید بود که در آن اعضا به برنامه‌ریزی و تعیین اولویت‌های کاری برای سال ۱۴۰۴ پرداخته و راهکارهای مناسب برای مواجهه با چالش‌های پیش‌رو در این سال را بررسی کردند.

در این نشست، مباحث مختلفی مورد بحث و تبادل نظر قرار گرفت. یکی از مهم‌ترین موضوعات مطرح‌شده، چالش‌های موجود در زمینه مشکلات ثبت سفارش و تخصیص ارز به شرکت‌های فعال در صنعت نساجی بود. اعضا همچنین به لزوم کنترل و محدودیت واردات در این بخش اشاره کرده و بر ضرورت حمایت از تولیدات داخلی تأکید کردند.

در ادامه، مسائلی همچون تعرفه‌های گمرکی، سیاست‌های حمایتی دولت از صنعت نساجی و همچنین مشکلاتی که شرکت‌های جدید عضو انجمن با آن مواجه هستند مورد بررسی قرار گرفت. علاوه بر این، گزارشی از اهم پیگیری‌های هیأت مدیره در سال گذشته و نتایج آن ارائه شد.

همچنین در خصوص برنامه‌ریزی برای برگزاری مجمع عمومی سالیانه و انتخابات دوره جدید هیأت مدیره بحث و تبادل نظر شد و مسئولیت انجام هماهنگی‌های اجرایی در این خصوص به دبیر انجمن تفویض شد و مقرر شد هماهنگی لازم با وزارت کار و اتاق بازرگانی و موسسه حسابرسی پندار بعمل آید.

در بخش پایانی این نشست تقویم برگزاری جلسات هیأت مدیره تصویب و همچنین مقرر شد تا برگزاری مجمع به دعوت رئیس انجمن جلسات فوق‌العاده نیز در دستور کار قرار گیرد و روز یکشنبه چهاردهم اردیبهشت ماه برای بازدید از موسسه محک تصویب شد.

هزار و یکصد و هفتاد و پنجمین نشست هیأت مدیره انجمن صنایع نساجی ایران با حضور اعضای هیأت مدیره و شرکت‌های جدید عضو انجمن، عصر روز یکشنبه، بیست و چهارم اردیبهشت‌ماه برگزار شد. این جلسه، نخستین نشست هیأت مدیره در سال جدید بود که در آن اعضا به برنامه‌ریزی و تعیین اولویت‌های کاری برای سال ۱۴۰۴ پرداخته و راهکارهای مناسب برای مواجهه با چالش‌های پیش‌رو در این سال را بررسی کردند.

در این نشست، مباحث مختلفی مورد بحث و تبادل نظر قرار گرفت. یکی از مهم‌ترین موضوعات مطرح‌شده، چالش‌های موجود در زمینه مشکلات ثبت سفارش و تخصیص ارز به شرکت‌های فعال در صنعت نساجی بود. اعضا همچنین به لزوم کنترل و محدودیت واردات در این بخش اشاره کرده و بر ضرورت حمایت از تولیدات داخلی تأکید کردند.

در ادامه، مسائلی همچون تعرفه‌های گمرکی، سیاست‌های حمایتی دولت از صنعت نساجی و همچنین مشکلاتی که شرکت‌های جدید عضو انجمن با آن مواجه هستند مورد بررسی قرار گرفت. علاوه بر این، گزارشی از اهم پیگیری‌های هیأت مدیره در سال گذشته و نتایج آن ارائه شد.

همچنین در خصوص برنامه‌ریزی برای برگزاری مجمع عمومی سالیانه و انتخابات دوره جدید هیأت مدیره بحث و تبادل نظر شد و مسئولیت انجام هماهنگی‌های اجرایی در این خصوص به دبیر انجمن تفویض شد و مقرر شد هماهنگی لازم با وزارت کار و اتاق بازرگانی و موسسه حسابرسی پندار بعمل آید.

صنعت نساجی در محاصره واردات ارزان و قاچاق گسترده

و سایر کشورهای صادرکننده محصولات نساجی به کشور آمریکا و سیاست‌های تعرفه‌ای ترامپ به مخاطره جدید صنایع نساجی ایران و احتمال ورود بی رویه محصولات این کشورها به بازار ایران اشاره کرد و گفت: امیدواریم بازنده جنگ تعرفه‌ها در جهان امروز نباشیم.

دبیر انجمن صنایع نساجی ایران با اشاره به تکرار تجربه دولت سیزدهم در تغییر ردیف تعرفه‌ها به صورت گروهی و بدون توجه به نوع محصول و میزان تولید و سرمایه‌گذاری در کشور و لزوم توجه به افزایش سرمایه‌گذاری تولیدی در کشور افزود: اصلاحیه تعرفه‌ها در شرایطی ابلاغ شده که کشورهای همسایه ما با دقت و ظرافت هوشمندانه تعرفه‌ها را رصد و بروزرسانی می‌کنند تا از واحدهای تولیدی خود نهایت حمایت را به عمل آورند؛ به عنوان مثال کشورهای ازبکستان و پاکستان و ترکیه حساسیت خاصی در این خصوص دارند تا با تقویت صادرات و کنترل هوشمندانه واردات تولید را در مسیر رشد و توسعه قرار دهند. در این بین جای تأسف است که نتیجه تغییرات تعرفه‌ای حتی مورد وثوق و اتفاق نظر در بدنه کارشناسی دولت نیز نیست و بسیار ضروری است که در اولین فرصت ممکن بازنگری و اصلاح شود.

این کاهش تعرفه‌ها در حالی است که بازار پوشاک کشور در احاطه کالای قاچاق خارجی است و انواع منسوجات و نخ و پارچه و کالای خواب از مناطق آزاد ویژه اقتصادی و بازارچه مرزی و پبله‌وری و ته‌لنجی بازار یارانه‌ای وارد کشور می‌شود و متأسفانه عملکرد دستگاه‌های متولی در مبارزه با قاچاق و واردات بی رویه و غیر کارشناسی غیر قابل دفاع است.

دبیر انجمن صنایع نساجی ایران در گفتگو با مهر درباره اصلاح تعرفه‌ها که اخیراً از سوی دولت ابلاغ شده است، اظهار کرد: پس از ماه‌ها بررسی کارشناسی تعرفه‌های گمرکی در کمیسیون ماده یک، در نهایت تعرفه‌های سال ۱۴۰۴ منتشر شد. تعرفه‌هایی که همچنان روند کاهشی دارند تا به اعتقاد دولتمردان ابزاری برای تنظیم بازار باشند. در حالی که در جنگ تعرفه‌ها پس از روی کار آمدن ترامپ کشورهای مختلف در تعاملات فیما بین روند افزایشی تعرفه‌ها را در جهت حمایت از تولید داخل خود در پیش گرفته‌اند.

برای ما بسیار جای تعجب است که علیرغم تأکیدات مقام معظم رهبری به کاهش واردات پارچه و تقویت تولید داخل و افزایش سرمایه‌گذاری‌های تولیدی و تأکیدات رئیس‌جمهور و معاون اول بر اعمال ممنوعیت و محدودیت در واردات نخ و پارچه در جهت حمایت از صنعت نساجی و بازسازی و نوسازی آن، چگونه است که تعرفه‌های واردات نخ و پارچه کاهش یافته است. متأسفانه علیرغم اقدام شجاعانه دولت در واقعی‌سازی نرخ مبنای محاسبات ارز در گمرکات از ۲۸۵۰۰ تومان به ۶۸۰۰۰ تومان، حقوق ورودی شامل سود بازرگانی و تعرفه‌های گمرکی در مجموع به‌روشی غیر کارشناسی و غیرمحاسبه‌ای به گونه‌ای کاهش یافته که عملاً در جهت حمایت از تولید داخل نباشد. در حالی که توقع بخش خصوصی این بوده و هست که دولت با درایت و کارشناسی بیشتر این تعرفه‌ها را متناسب با زنجیره صنعت اصلاح نموده و به تعرفه‌های منطقی پیش از سال ۱۴۰۰ برگرداند.

وی با اشاره به افزایش تعرفه‌های واردات از چین و بنگلادش و ویتنام

قاچاق، واردات بی‌رویه و غیر کارشناسی، مناطق آزاد و استثنائات تجاری، رفع تعهد ارزی،

ناترازی انرژی، تعرفه‌های گمرکی و حمایت از بازسازی و نوسازی صنایع نساجی

در گفت‌وگوی نوروزی با رسانه‌ها

روزهای آغازین سال جدید با فعالیت‌های رسانه‌ای دبیرخانه انجمن صنایع نساجی ایران همراه بود و اخبار، مصاحبه‌ها و گزارش‌هایی از عملکرد هیئت مدیره انجمن صنایع نساجی ایران در سال‌های اخیر و نتایج پیگیری‌های انجام‌شده در رفع مسائل و مشکلات و موانع تولید کشور که با استقبال خوب اعضای انجمن همراه بود؛ به همین دلیل بی‌مناسبت ندیدیم که گزارش مختصری از مصاحبه‌های انجام‌شده با خبرگزاری‌های نود اقتصادی، دانشجو، ۱۲۰ اقتصادی، دوک، اتاق بازرگانی ایران و روابط عمومی انجمن صنایع نساجی ایران را به طور مکتوب در اختیار خوانندگان محترم بولتن رشته‌ها و بافته‌ها قرار دهیم.

*** سال ۱۴۰۳؛ سالی سخت و مملو از حوادث متفاوت و تأثیرگذار**

دبیر انجمن صنایع نساجی ایران در گفتگو با پایگاه خبری آریا دوک، سال ۱۴۰۳ را سالی سخت و مملو از حوادث متفاوت و تأثیرگذار سیاسی و اقتصادی عنوان کرد و گفت: متأسفانه صنعتگران نساجی، سال خوبی را تجربه نکردند. مشکلات کلان اقتصادی، تداوم رکود و تورم و کوچک شدن سهم محصولات نساجی از سبد خانوار باعث کاهش خرید و طبعاً انتقال این رکود به زنجیره صنعت نساجی گردید.

به گفته وی، متأسفانه طی سال‌های اخیر در صنعت نساجی بازار خوبی را تجربه نکردیم و در این میان سال ۱۴۰۳ یکی از زمان‌هایی بود که رکود اقتصادی بیش از هر زمان دیگر خود را نشان داد به طوری که در بهار ۱۴۰۳ با سقوط هلی کوپتر رئیس‌جمهور شاهد ورود کشور به فضای انتخابات و انتخاب رئیس‌جمهور جدید، تغییر جناح سیاسی حاکم بر کشور و به تبع آن تغییر مدیریت‌های مختلف در سطح کشور و همچنین قطعی‌های مکرر برق واحدهای صنعتی بودیم.

مهندس امامی رثوف ضمن اشاره به آمارهای افزایشی واردات منسوجات پارچه و پوشاک به کشور اذعان داشت: در ماه‌های انتهایی سال ۱۴۰۳، مسائل سیاسی منطقه‌ای بر اقتصاد و

صنعت کشور بی‌تأثیر نبود. همچنین با حذف سامانه نیما و راه‌اندازی سامانه ارز مبادله‌ای روبرو شدیم؛ همچنین حرکت سیاست‌های دولت به سمت تک‌نرخ شدن ارز دور از ذهن نبود ولی متأسفانه در عمل تداوم فاصله چشمگیر نرخ ارز در بازار آزاد و مبادله‌ای هستیم.

دبیر انجمن صنایع نساجی ایران تصریح کرد: در سالی که پشت سر گذاشتیم جهش‌های ارز را تجربه کردیم و نوسانات نرخ ارز و ناپایداری آن در بازار بی‌شک منجر به افزایش قیمت‌ها و اثرات منفی در بازار خواهد شد.

وی در ادامه این گفت‌وگو با یادآوری ممنوعیت واردات پوشاک از سال ۱۳۹۷ تاکنون افزود: به این ترتیب ثبت سفارش و تخصیص ارز برای واردات پوشاک امکان‌پذیر نیست؛ آمارهای پیش از سال ۱۳۹۷ نیز بیانگر عدم همخوانی میان آمار گمرک ایران از میزان واردات رسمی پوشاک به کشور و آمارهای آئینه‌ای (کشورهای صادرکننده پوشاک به مقصد ایران) می‌باشد. به عبارت دیگر امارات صادرات پوشاک سایر کشورها به ایران به طور میانگین حدود یک میلیارد دلار در حالی که آمار گمرکات کشور ناچیز است؛ پس در همان مقطع شاهد قاچاق پوشاک به ایران بودیم.

مهندس امامی رثوف ابراز داشت: برخی اوقات پوشاک خارجی وارداتی، قیمت بالایی دارد، در زمره برندهای مطرح بین‌المللی شناخته می‌شود و مصرف‌کننده، این نوع پوشاک را به لحاظ اعتبار و کیفیت برند می‌خرد اما در اغلب موارد پوشاک وارداتی، کالای استوک خارجی است که اختلاف قیمت قابل ملاحظه‌ای با پوشاک برند دارد و بعضاً پوشاک استوک را خود تولیدکننده لباس خارجی با همان قیمت نازل، نمی‌تواند تولید کند.

دبیر انجمن صنایع نساجی ایران گفت: در صنعت پوشاک ممکن است مصاحبه‌های مختلفی پیرامون مبارزه با قاچاق انجام شود، برای مثال عنوان شود پوشاک وارداتی، کالای فسادپذیر یا فاسد شده است یا در امکان غیربهداشتی نگهداری می‌شوند که در صورت ورود به کشور، سلامتی مصرف‌کنندگان مورد خطر قرار می‌گیرد. در واقع «ترویج نگرانی‌های بی‌مورد در جامعه»، بحث چندان کارشناسی شده‌ای به نظر نمی‌رسد. اگرچه کشورهای مختلف برای صادرات و واردات پوشاک استانداردهای مختلفی وضع و ملاحظات بسیاری لحاظ می‌کنند اما این که پوشاک مانند غذا یا لبنیات، فاسد شدنی اعلام گردد درست نیست و باید به‌عنوان فعالین تشکلهای تخصصی نساجی و پوشاک، حتی‌المقدور تلاش کنیم روش‌هایی را پیشنهاد کنیم که نگرانی‌های جامعه را افزایش ندهد؛ اما این که تجربه منفی انحصار تولید خودرو در کشور باعث افزایش قیمت و نارضایتی مصرف‌کنندگان شده است، پس نباید به سمتی حرکت کنیم که عدم رضایت جامعه را از منسوجات و پوشاک ایرانی به همراه داشته باشد.

مهندس امامی رثوف در مورد کالای همراه مسافر بیان داشت: به هر حال حق طبیعی یک مسافر است که سوغاتی‌های مختلف از جمله پوشاک به همراه بیاورد و از خرید خود لذت ببرد پس نباید مسافرینی که از خارج کشور بازمی‌گردند، تحت فشارهای نظارتی قرار گیرند و به افزایش نگرانی‌های ذهنی

جامعه دامن زد. در این راستا معتقدیم ستاد مبارزه با قاچاق کالا و ارز به دلایل مختلف ممکن است تمرکز و اولویت بالایی در کنترل قاچاق پوشاک نداشته باشد.

وی با اعلام این مطلب که وقتی در مورد صنعت پوشاک، منسوجات و کالای خواب صحبت می‌شود، پشت آن زنجیره بسیار طولانی از واحدهای مختلف تولیدی اعم از ریسندگی، بافندگی، رنگرزی، چاپ و تکمیل و ... وجود دارند که نتیجه نهایی کیفیت و کمیت همگی آنها در محصولات نهایی اعم از پوشاک، کالای خواب و منسوجات خانگی متبلور می‌شود؛ یادآور شد: در زنجیره صنعت نساجی (که اشتغالی حدود یک میلیون نفر ایجاد کرده است) آمارها نشان می‌دهد برای مثال در سال ۱۴۰۲، حدود دو میلیارد دلار واردات (الیاف، نخ، پارچه و ...) انجام شده که ۸۰ درصد این واردات از مناطق آزاد صورت گرفته است. مناطق آزاد با رویکرد استقرار پایگاه‌های توسعه صادرات کشور در نظر گرفته شده‌اند ولی امروز به دلیل ساز و کارهای متفاوت این مناطق، به‌عنوان پایگاه اصلی واردات و قاچاق تبدیل شناخته می‌شوند؛ اما این که در مورد بازارچه‌های مرزی، پیلروری و تهنلجی نیز این قاعده مصداق دارد.

به اعتقاد این فعال نساجی، سیستم کنترل و نظارت ما به روی تولید به مراتب پر رنگ‌تر و محکم‌تر از توزیع و تجارت استوار است؛ در حقیقت بین تولید، تجارت، صنف و صنعت، وحدت رویه خاصی وجود ندارد. مثلاً در آئین‌نامه اجرایی بازارچه‌های مرزی قید شده که امکان واردات محصولات مورد نیاز استان‌های همجوار بازارچه‌های مرزی امکان‌پذیر است در این فهرست نخ و پارچه هم وجود دارد اما طبق بررسی‌های صورت گرفته، در استان‌های مذکور اصلاً واحد ریسندگی، بافندگی یا تولیدی پوشاک وجود ندارد که به نخ و پارچه نیاز داشته باشند! علاوه بر این انتقال محصولات وارداتی از این بازارچه‌ها به سمت سایر استان‌ها منوط به طی کردن تشریفات گمرکی است ولی متأسفانه در عمل این قبیل آئین‌نامه‌ها اجرایی نمی‌شود. در مناطق آزاد هم به راحتی کالا وارد کشور شده و به سایر استان‌ها انتقال می‌یابد.

در این راستا سال ۱۴۰۳ از وزارت صمت درخواست کردیم با اتخاذ تدابیری، محدودیت‌های بیشتری بر واردات پارچه از مناطق آزاد اعمال نماید. وزارتخانه این موضوع را قبول داشت و صورتجلساتی با همکاری سایر تشکلهای نساجی و پوشاک تنظیم شد مبنی بر این که تولیدکنندگان پوشاک محدودیتی بابت واردات پارچه نداشته باشند و در مقابل عرضه پارچه توسط تجار و بازرگانان در مناطق آزاد محدود گردد تا به صرفه‌جویی ارزی و در نهایت نوسازی و بازسازی صنایع نساجی دست یابیم اما در حال حاضر همچنان شاهد افزایش واردات پارچه و کاهش واردات ماشین‌آلات نسبت به سال گذشته هستیم؛ اما این روند در هفت ماه نخست سال ۱۴۰۳، افزایش ۲۰ درصدی واردات پارچه را نشان می‌دهد. پس از پیگیری‌های مستمر تشکلهای مختلف نساجی و پوشاک، روند واردات سخت‌تر شد ولی کم‌کم ۱۰-۱۵ درصد نسبت به پارسال شاهد افزایش واردات پارچه هستیم.

وی، راهکار کنترل واردات بی‌رویه پارچه به کشور را در اعمال

محدودیت واردات توسط دولت، مبارزه با قاچاق و تلاش برای عدم کاهش سهم تولیدکنندگان داخلی از بازار پارچه دانست.

دبیر انجمن صنایع نساجی ایران خاطر نشان کرد: در سالی که پشت سر گذاشتیم به دلیل قطعی‌های مکرر برق و گاز، واحدهای تولیدی با مشکلاتی مواجه شدند اما غیرت به خرج دادند، با تمام سختی‌ها ساختند و اشتغال پرسنل خود را حفظ کردند در مقابل دولت ملزم به حمایت است و طبق ماده ۲۵ قانون بهبود مستمر فضای کسب و کار، دولت مکلف است خسارات و عدم‌النفع واحدهای تولیدی را پرداخت کند که در این خصوص اقدامی انجام نشد. همچنین مکلف بوده قطع برق واحدهای مسکونی را نسبت به واحدهای تولیدی در اولویت قرار دهد که این هم صورت نگرفت. با پیگیری‌های اتاق‌های بازرگانی و تشکلهای تخصصی، بسته حمایتی ۴ بندی از سوی وزیر صمت منتشر شد که طبق آن دستگاه‌های دولتی پس از همفکری یا یکدیگر، باید سال آینده برق مورد نیاز کشور را تأمین نمایند و قطعی برق کاهش یابد. این قطعی‌های مکرر برق باعث استهلاک بردهای الکترونیکی و قطعات ماشین‌آلات صنعتی شده و واحدهای بزرگی که بیشترین میزان مصرف برق را دارند، اشتغال بیشتری ایجاد کرده‌اند، سرمایه‌گذاری بالایی انجام داده‌اند و امید بیشتری برای بازگشت سرمایه خود داشته در اولویت نخست قطعی برق قرار گرفتند!

در حالی که اگر بخش خصوصی هم نگرشی مشابه دولت به موضوع داشت بلافاصله بعد از قطعی برق باید نیروهای شاغل خود را به بیمه بیکاری معرفی می‌کرد و به این ترتیب هزینه‌های بسیار هنگفتی به دولت بابت پرداخت بیمه‌های بیکاری تحمیل می‌شد.

به گفته وی، در بخش دیگری از بسته حمایتی دولت به امهال بدهی‌های واحدهای تولیدی اشاره شده در حالی که این رقم در مقایسه با ارقام تعدیل نیرویی که صنعت می‌توانست بابت قطعی برق به دولت تحمیل کند، بسیار ناچیز است. دبیر انجمن صنایع نساجی ایران به تصمیم صنعتگران نساجی برای خرید ژنراتور بابت جبران قطعی برق اشاره کرد و گفت: در گام بعد متوجه شدیم در تأمین گازوئیل هم محدودیت‌های بسیاری وجود دارد!

* سوءمدیریت‌ها و افزایش قاچاق منسوجات

مهندس امامی رئوف در گفت‌وگو با اتاق بازرگانی تهران، سوءمدیریت‌ها را منجر به افزایش قاچاق منسوجات دانست و گفت: به این ترتیب بخش بزرگی از بازار داخلی به محصولات وارداتی و قاچاق اختصاص یافته است که این موضوع برای صنعتگران نساجی بسیار گران تمام شد.

وی ابراز امیدواری کرد: در سال جدید دولت سیاست‌های بهتری در زمینه تک نرخ شدن ارز و اصلاح مدیریت منابع ارزی به کار گیرد. تصور می‌شد در سال ۱۴۰۳ حمایت از سرمایه‌گذاری و ورود تکنولوژی بیشتر از واردات منسوجات به کشور باشد ولی متأسفانه در پایان سال شاهد بودیم این اتفاق نیفتاد و ارز بیشتری برای واردات منسوجات و در مقابل ارز کمتری برای واردات ماشین‌آلات و سرمایه‌گذاری برای تولید اختصاص یافت! امیدواریم دولت با تمرکز بر آئین‌نامه‌های اجرایی مربوط به مواد ۳۴ و ۳۰ قانون بهبود مستمر محیط کسب و کار و مشارکت بیشتر بخش خصوصی و تشکلهای تخصصی، مسیر بهتری را برای تولید و صنعت کشور ترسیم نماید.

* حمله واردات به صنایع نساجی

دبیر انجمن صنایع نساجی ایران طی گفت‌وگو با خبرگزاری دانشجو ضمن اشاره به واردات انبوه پارچه گفت: انتظار داریم مدیریت منابع به شکل بهینه صورت گیرد تا بتوانیم هم سرمایه‌گذاری‌های خود را افزایش دهیم و هم

بتوانیم از تولید داخلی به شکل رقابتی، حمایت به عمل آوریم. وی افزود: در سال‌های اخیر که با جهش نرخ ارز و چند نرخ بودن ارز مواجه بودیم، متأسفانه در صنایع مختلف اثرات منفی بر جای گذاشت و در قالب رانت‌ها و فسادها بروز یافت کما این‌که پرونده‌های بسیاری در صنایع کشور پیرامون این قضایا مشاهده می‌کنیم.

به اعتقاد مهندس امامی رئوف، توقع صنعتگران نساجی این است که حمایت‌های دولت در زمینه سرمایه‌گذاری‌های تکنولوژی و واردات ماشین‌آلات خطوط تولیدی بیشتر شود و در مقابل مبارزه با قاچاق پوشاک و واردات غیر کارشناسی محصول نهایی نیز افزایش یابد. وی افزود: متأسفانه ثبت سفارش و تخصیص ارز در ردیف تعرفه‌های مربوط به ماشین‌آلات، به سختی انجام می‌شود یعنی پرونده‌های زیادی وجود دارند که حتی در مهرماه ۱۴۰۲ از محل ارز حاصل از صادرات خود، ثبت سفارش انجام داده‌اند و در دی‌ماه ۱۴۰۳ تخصیص ارز صورت گرفته است!

دبیر انجمن صنایع نساجی ایران اذعان داشت: بخشی از پنبه به عنوان ماده اولیه خام پایه نساجی از طریق واردات تأمین می‌شود و واحدهای ریسندگی تقریباً سه ماه در نوبت تخصیص ارز می‌مانند در حالی که ثبت سفارش و تخصیص ارز در مناطق آزاد با سرعت انجام می‌گیرد این سهولت واردات باعث شده ابتدای زنجیره نساجی با مشکلات بسیار روبرو شود.

بارها این مشکل را با مسئولان وزارت صمت در میان گذاشتیم و مرتب آمار ردیف تعرفه‌های مختلف را مورد رصد قرار می‌دهیم در مجموع به این جمع‌بندی رسیدیم که وزارت صمت باید محدودیت‌هایی برای واردات پارچه اعمال کند تا منافع کشور به صورت بهینه تأمین شود. در این راستا انجمن صنایع نساجی ایران پیشنهاد کرد بخشی از ارز تخصیص یافته به واردات، صرفه‌جویی شود و از محل آن بر ورود ماشین‌آلات صنعتی سرمایه‌گذاری صورت گیرد.

وی با تأکید بر فعالیت در یک عرصه عادلانه افزود: زمانی که پارچه با نرخ نیمه (۴۵ هزار تومان) وارد کشور می‌شد، ارز در بازار آزاد ۶۰ هزار تومان بود یعنی رقمی در حدود یک چهارم نرخ واقعی ارز به عنوان سوبسید به واردکننده پرداخت می‌شد.

به عبارت بهتر ۲۵ درصد یارانه به واردکننده جهت واردات پارچه اختصاص پیدا می‌کرد و تولیدکننده داخلی باید با یارانه‌ای که به واردات پارچه تخصیص می‌یابد به رقابت بپردازد! (صرف‌نظر از این که بخشی از پارچه‌های وارداتی، استوک هستند) این رقابت به هیچ عنوان عادلانه نیست و حمایت از تولیدکننده در چنین بازاری بسیار سخت به نظر می‌رسد و وظیفه دولت‌هاست که بستر مناسبی برای امور گمرکی و چارچوب‌های واردات در نظر گیرند.

مهندس امامی رئوف اذعان کرد: درخواست صنعتگران بخش خصوصی از حاکمیت این است که نقش مشورتی و کارشناسی بخش خصوصی در سیاست‌گذاری‌ها و تصمیم‌گیری‌های دولت پر رنگ‌تر دیده شود چون توسعه کشور نیازمند تقویت بخش خصوصی و تسهیل فعالیت آنان است.

* جهش بزرگ صادراتی در فرش ماشینی، موکت و کفپوش

مهندس امامی رئوف در گفت‌وگو با پایگاه خبری دوک اعلام کرد: نساجی در دنیا جزو صنایعی است که زنجیره ارزش نسبتاً طولانی دارد (از مواد اولیه تا محصول نهایی)، از اشتغال‌زایی قابل توجهی برخوردار است و سرمایه‌گذاری سرانه برای ایجاد یک شغل در آن به مراتب کمتر از سایر صنایع می‌باشد. به دلیل ماهیت ارزش‌مندی نساجی بسیاری از کشورهای توسعه یافته، مسیر صنعتی شدن خود را با این صنعت آغاز کرده‌اند.

وی ضمن بیان این نکته که صنعت فرش ماشینی در کشور بسیار مظلوم واقع شده، افزود: طبق آمار صادرات ۲ میلیارد

دلار فرش ماشینی را هم تجربه کرده‌ایم و با افزایش حجم سرمایه‌گذاری و همچنین از نظر فناوری و تکنولوژی مستقر در ایران، به عنوان یکی از کشورهای صاحب سبک در تولید فرش ماشینی محسوب می‌شویم.

دبیر انجمن صنایع نساجی ایران گفت: نکته قابل توجه این است که حجم بالای سرمایه‌گذاری در فرش ماشینی توسط بخش خصوصی انجام شده و تولید بیش از نیاز کشور و با نگاه صادرات به بازارهای جهانی انجام می‌گیرد.

بنابر اذعان وی یکی از قطب‌های تولید فرش ماشینی دنیا، شهر کاشان و آران و بیدگل است. مهندس امامی یادآور شد: اثرات تحریم‌ها در سال‌های متوالی باعث شده بخشی از بازارهای صادراتی فرش ماشینی را از دست بدهیم، همچنین قوانین و مقررات مزاحم از جمله رفع تعهد ارزی گریبانگیر تمام صادرکنندگان کشور از جمله صنعتگران فرش ماشینی شده است در حالی که این صنعت می‌توانست به مراتب بیشتر از امروز ارزی داشته باشد.

وی میزان ارز حاصل از صادرات فرش ماشینی، موکت و کفپوش ایران را حدود ۳۰۰ میلیون دلار برآورد کرد و گفت: در صورت حمایت دولت از صادرات (در قالب اختصاص مشوق‌های صادراتی، تأمین بخشی از هزینه‌های حضور در نمایشگاه‌های خارج کشور، رفع مشکلات ناشی از رفع تعهد ارزی)، امکان دستیابی به رقم یک میلیارد دلار دور از ذهن نیست.

مهندس امامی رئوف اظهار امیدواری نمود که دولت‌مدان صنعت فرش ماشینی، موکت و کفپوش را با نگرش متفاوت‌تری مدنظر قرار دهند و بگذارند صادرات این محصولات افزایش پیدا کند و در بازارهای جهانی جایگاه خود را بیابد. در غیر این صورت به زودی با چالش‌های جدی در حوزه تولید و صادرات این هنر-صنعت خواهیم بود.

به گفته وی، به دلیل تحریم‌ها بازار صادراتی فرش ماشینی و کفپوش از آمریکا و اروپا به سمت کشورهای همسایه چرخش پیدا کرده است و بخش عمده‌ای از محصولات ما به عراق، پاکستان و آسیای میانه صادر می‌شود اما این صنعت می‌تواند جهش بسیار بزرگ صادراتی را تجربه کند.

* بالاکتلیفی در نوبت ثبت سفارش

مهندس امامی رئوف در گفت‌وگو با اقتصاد ۱۲۰، از واردات ۸۰۰ میلیون

دلاری پارچه به کشور خبر داد و گفت: حدود ۸۰ درصد این واردات از طریق مناطق آزاد صورت گرفته است و در واقع پایگاه اصلی واردات و قاچاق به کشور محسوب می‌شود.

به اعتقاد وی، با افزایش اختلاف میان نرخ ارز دولتی با ارز آزاد، واردات پارچه به همین میزان زیاد شده است و ۶ شرکت ۲۰۰ میلیون دلار از مناطق آزاد گرفتند و پارچه وارد کردند آن هم در شرایطی که به دلیل تحریم‌ها، برای تأمین ارز جهت واردات ماشین‌آلات با مشکل مواجهیم و بسیاری از تولیدکنندگان بیش از یک‌سال است که در نوبت ثبت سفارش بالاکتلیف مانده‌اند!

* افزایش متناسب تعرفه‌ها در طول زنجیره

«کاهش تعرفه‌های گمرکی و تبعات آن

بر صنعت نساجی کشور» موضوع مصاحبه دبیر انجمن صنایع نساجی ایران با **راديو اقتصاد** بود که در این مورد اظهار داشت: در تمام کشورهای دنیا، تعرفه‌ها در راستای حمایت از تولید داخل وضع می‌شود کما این‌که بعد از روی کار آمدن ترامپ در آمریکا و افزایش تعرفه‌ها به نفع حمایت از سرمایه‌گذاری در داخل آمریکا و تولیدکنندگان آمریکایی صورت گرفت و متعاقب آن جنگ تعرفه‌ها که کشورهای مختلف هم متقابلاً تعرفه‌های متعددی وضع نمودند بنابر این تعرفه‌های گمرکی، نوعی ابزار و

تنظیم‌گر برای حمایت از تولید داخل کشورها محسوب می‌شود و توقع بخش خصوصی و سرمایه‌گذاران در سال مزین به «سرمایه‌گذاری برای تولید» این است که تعرفه‌های گمرکی با هدف حمایت از تولید داخل به صورت هوشمندانه‌تر تثبیت می‌شود.

مهندس امامی رتوف با اعلام این مطلب که تعرفه هر ردیف کالایی باید متناسب با آن کالا، میزان ساخت داخل آن کالا، امکانات و پتانسیل‌های تولید آن کالا دیده شود، اضافه کرد: زنجیره صنعت نساجی از الیاف شروع می‌شود و تا محصول نهایی یعنی پوشاک و... را در برمی‌گیرد، طبعاً انتظار ما به‌عنوان انجمن صنایع نساجی و سایر تشکلهای همسو این است که هر چه به انتهای زنجیره تولید نزدیک‌تر شوید افزایش تعرفه‌ها، متناسب و پلکانی باشد تا کالای نهایی کمتر وارد کشور شود و در مقابل مواد اولیه با تعرفه کمتر وارد گردد.

برای مثال صنعت فرش ماشینی، مصرف‌کننده الیاف اکریلیک است و نیاز کشور به واردات این نوع الیاف حدود ۱۲۰ هزار تن می‌باشد و در حال حاضر حجم تولید اکریلیک در کشور کمتر از ۸ هزار تن است.

پیشنهاد مشخص انجمن این است که تعرفه اکریلیک به‌عنوان ماده اولیه خام پایه، صفر شود تا به این ترتیب محصول نهایی (فرش ماشینی) ارزان‌تر به دست مصرف‌کننده می‌رسد. (در حال حاضر این تعرفه ۴ درصد است.)

وی یادآور شد: پیشنهاد انجمن صنایع نساجی این است تعرفه اقلامی که تولید داخل ندارد (مانند ماشین‌آلات نساجی، الیاف ویسکوز یا اکریلیک و حتی الیاف پنبه) صفر اعلام شود و در مقابل تعرفه محصولاتی نظیر پارچه، پوشاک، کالای خواب که تولید داخل دارند، افزایش پیدا کند. برای مثال تعرفه واردات پارچه سال گذشته ۲۰ درصد بود و امسال به ۱۵ درصد کاهش یافته که پیشنهاد مشخص ما افزایش متناسب تعرفه‌ها در طول زنجیره است.

دبیر انجمن صنایع نساجی ایران، یکی از بزرگ‌ترین مشکلات کشور در بخش تولید و صنعت را چندنرخ بودن ارز و جذابیت اختلاف میان نرخ ارز نیما و ارز بازار آزاد دانست و گفت: تا سال ۱۴۰۰ واردات پارچه به کشور حدود ۳۰۰ میلیون دلار بود اما بعد از سال ۱۴۰۰ و تا سال ۱۴۰۲ به دلیل اعطای یارانه به واردات و جذابیت نرخ ارز حجم واردات به حدود یک میلیارد دلار افزایش یافت، البته توجه کنیم که تولیدکنندگان پوشاک بخشی از نیاز خود را از طریق واردات تأمین می‌کنند.

عملکرد جزیره‌ای بخش‌های مختلف دولت

دبیر انجمن صنایع نساجی ایران طی گفت‌وگو با برنامه پوشش (برنامه‌ای از رادیو فرهنگ) ابراز داشت: نام‌گذاری سال‌های اخیر با موضوع حمایت از تولید نشان می‌دهد مشکلاتی را در مسیر تقویت بخش خصوصی، تولید، اشتغال و اقتصاد ملی داشته‌ایم که باید با همت ملی به نتیجه برسانیم در این راستا باید حاکمیت (شامل سه قوا) و ملت همراهی کنند تا به نتیجه مطلوب دست یابیم. مهندس امامی رتوف گفت: در حوزه مانع‌زدایی‌ها همچنان قوانین و مقررات مزاحم تولید داریم که شاید هنگام تصویب، نیت این بوده که تسهیل‌کننده فضای کلی کسب و کار و اقتصاد کشور باشد اما در بازه زمانی فعلی، خود آن قوانین مزاحمت‌های بسیاری برای تولیدکنندگان به وجود آورده‌اند.

وی ادامه داد: عملکرد جزیره‌ای سازمان‌ها و بخش‌های مختلف دولت به مشکلات صنعت و تولید دامن می‌زند برای مثال فرش ایرانی که از قدیم الایام به‌عنوان نمادی از فرهنگ ایران زمین شناخته می‌شود، بازارهای فراوانی را از نظر اصالت، نقوش و کیفیت ممتاز به خود اختصاص می‌داد که متأسفانه بخش

عمده‌ای از این بازارها را از دست داده‌ایم و شاید بتوان با ایجاد تسهیلاتی در رفع تعهد ارزی، رونق صادرات را به فرش ماشینی و دستباف کشور بازگرداند.

مهندس امامی رتوف تصریح کرد: آنقدر در حوزه قاچاق، واردات پوشاک انجام می‌شود که تولید پوشاک توان رقابت با آن را ندارد و از حجم و پتانسیل پوشاک داخلی ما طی سال‌های اخیر به شدت کاسته شده است.

واقعیت این است که اگر واردات پوشاک به صورت رسمی و قانونی و پس از پرداخت حقوق و عوارض گمرکی وارد کشور می‌شد، حداقل مشخص بود چه کسانی با چه قیمتی به واردات پوشاک مشغول هستند و رصد فعالیت‌هایشان امکان‌پذیر بود.

مصائب صنعت نساجی

دبیر انجمن صنایع نساجی ایران در گفت‌وگو با خبرگزاری دانشجو عنوان کرد: آماري که از واردات به کشور

وجود دارند به دو بخش تقسیم‌بندی می‌شود: نخست آمارهای رسمی که از طریق گمرکات کشور انجام می‌گیرد و طبعاً از شفافیت بیشتری برخوردار است. بخش از آمارها نیز به قاچاق اختصاص دارد که فقط قاچاقچیان از آن مطلع هستند!

وی افزود: بنا به تخمین ستاد مبارزه با قاچاق کالا و ارز حدود یک میلیارد و پانصد میلیون دلار قاچاق پوشاک انجام می‌شود در حالی که مشاهدات میدانی و برآوردهای صنعتگران پوشاک حکایت از حدود سه میلیارد دلار دارد.

همچنین حجم گسترده‌ای از واردات نیز از طریق بازارچه‌های مرزی، پیله‌وری، ته لنجی و مناطق آزاد انجام می‌شود. (مناطق آزادی که ثبت شفاف سامانه جامع را انجام نمی‌دهند)

مهندس امامی رتوف یکی از بزرگ‌ترین معضلات صنایع نساجی را سواي بحث قاچاق، واردات قانونی یا غیرقانونی انواع منسوجات و پوشاک از طریق مناطق آزاد تجاری، بازارچه‌های مرزی، پیله‌وری و ته لنجی دانست و افزود: روند واردات باید از مناطق آزاد و استثنائات تجاری کنترل شوند.

در سامانه جامع تجارت برای تجار و بازرگانان شفافیت ایجاد شود که این میزان از نرخ یا پارچه‌ای که وارد کشور می‌شود؛ نیاز کشور هست یا خیر و همچنین روند کاهشی بگیرد از ۸۳۵ میلیون دلار در سال ۱۴۰۲ به ۵۰۰ میلیون دلار در پایان سال ۱۴۰۳ برسد.

وی افزود: آمارها از ۹۷۰ میلیون دلار واردات پارچه حکایت می‌کنند یعنی از همان ۸۳۵ میلیون دلاری که توافق کردیم باز شاهد افزایش ۱۵-۱۸ درصدی نسبت به سال گذشته مواجهیم. آیا جامعه ما از نظر اقتصادی طی سال‌های اخیر، جامعه ثروتمندتری شده است؟ آیا سفره مردم بزرگ‌تر شده است؟ آیا سهم صنعت نساجی و پوشاک در سبد خانوار افزایش یافته است؟ آیا جمعیت کشور ۱۰-۱۵ درصد رشد داشته است؟ چه اتفاقی افتاده که در سال‌های اخیر شاهد افزایش بیش از سه برابری واردات پارچه به کشور هستیم؟

دبیر انجمن صنایع نساجی ایران در بخش دیگری از این مصاحبه بیان کرد: سال‌هاست بحث اختلاف نرخ ارز بازار آزاد و ارز دولتی (سامانه نیما یا سامانه مرکز مبادلات) وجود دارد. برای مثال گاهی اوقات در سامانه نیما نرخ دلار ۴۵ هزار تومان بود اما در بازار آزاد این نرخ به ۶۰ هزار تومان می‌رسید. بعد از انجام اصلاحاتی توسط مسئولان مرتبط، بازار مبادله شکل گرفت ولی همچنان اختلاف شدید نرخ ارز به قوت خود پابرجاست.

این روزها هم طرح دیگری تحت عنوان «تالار دوم» ارائه شده که قرار است مشکلات را حل کند!! سوال اینجاست نتیجه تصمیماتی که برای مملکت، تولیدکنندگان و سرمایه‌گذاران و مصرف‌کنندگان هزینه‌های هنگفتی در پی دارد چیست؟ تاوان این تصمیمات اشتباه یا سوءمدیریت‌ها کجا باید محاسبه شوند؟ وی تأکید کرد: اگر سامانه نیما، کاربردی و مفید بود چرا سالیان

متمادی که صنعتگران و فعالان بخش خصوصی نسبت به چند نرخ بودن نرخ ارز معترض بودند؛ هیچ مرجعی آن را اصلاح نمی‌کرد؟ بعد از گذشت چند سال، سامانه بازار مبادله با شعار حل مشکل ارز چند نرخ ایجاد شد ولی عملکرد آن نیز پس از مدتی دقیقاً همان کارکرد سامانه نیما را داشت! طبعاً چنین روندی به تدریج اعتماد بخش خصوصی نسبت به صحت تصمیم‌گیری‌های حاکمیت را تحت تأثیر قرار داد و فکر می‌کنم بخش عمده‌ای از عقل کل، نمی‌تواند تصمیم‌بهنه‌ای را برای بخش خصوصی (حداقل در حوزه‌های اقتصادی) بگیرد و تجارب سالیان گذشته اعتماد بخش خصوصی را به دولت سلب کرده است.

به عبارت بهتر، با مجموعه‌ای از مسائل و مشکلات دست و پنجه نرم می‌کنیم که فعالین بخش خصوصی در دوره‌های خود آن را مطرح کرده‌اند ولی به انجام نرسیده و چندین سال بعد، دولت به این نتیجه رسیده که فلان تصمیم اشکال دارد و تصمیم اشتباه دیگری گرفته است!

وی اظهار داشت: در صورت تحقق تعاملات بین‌المللی باید به دنبال این باشیم که زیرساخت‌های تولید دچار مشکل نشوند اما سوال اینجاست طی سال‌های گذشته که در شرایط تحریمی بسیار سختی به سر می‌بردیم و منابع ارزی محدودتری در اختیار داشتیم، از میان تأمین مواد اولیه برای واحدهای تولیدی، تأمین ارز جهت واردات ماشین‌های صنعتی و تأمین ارز برای واردات پارچه کدامیک در اولویت قرار داشتند؟ چرا واحدهای تولیدی برای سرمایه‌گذاری ماشین‌آلات از محل ارز حاصل از صادرات خود از مهر ۱۴۰۲ تا بهمن ۱۴۰۳ در بروکراسی اداری بلا تکلیف مانده بودند تا بتوانند ثبت سفارش انجام دهند و تخصیص ارز بگیرند؟ آن هم ارز حاصل از صادرات خود!

مهندس امامی رتوف اذعان داشت: فصل فروش پنبه کاملاً مشخص است و ارز مورد نیاز را برای همان فصل لازم داریم تا بتوان از بازارهای جهانی تأمین نماییم چطور امکان دارد پرونده‌های ثبت سفارش پنبه ۴-۵ ماه در نوبت تخصیص ارز می‌ماند در حالی که برای واردات پارچه به صورت هفتگی، تخصیص ارز امکان‌پذیر است؟

آمار گمرکات نشان می‌دهد روند واردات ماشین‌آلات و مواد اولیه مصرفی کاهشی اما انتهای زنجیره یعنی واردات پارچه روند صعودی را طی می‌کند!

وی در ادامه به موضوع تعرفه‌ها پرداخت و گفت: تعرفه به معنای تنظیمی جهت حمایت از تولید داخل می‌باشد و تنها عاملی که واردات را تنظیم و از تولید داخل حمایت می‌کند؛ مکانیسم تعرفه‌هاست.

سال ۱۴۰۳ حدود ۹۶۲ میلیون دلار واردات پارچه صورت گرفت؛ ۸۱۵ میلیون دلار از این واردات توسط مناطق آزاد انجام شده است! مگر مناطق آزاد با هدف حمایت از تولید و صادرات راهاندازی نشده‌اند؟ پس چرا این جذابیت وجود دارد که حجم گسترده‌ای از واردات پارچه از مناطق آزاد انجام شود؟

نگاهی به آمارهای تخصیص ارز بانک مرکزی بیندازید تا متوجه شوید چه کسانی ارز واردات پارچه گرفته‌اند؟ چند درصد تولیدکنندگان پوشاک به طور مستقیم از این ارز بهره‌مند شده‌اند؟ چند درصد از صنف پوشاک، پارچه ارزان‌تر خارجی خریده‌اند؟

صورت مسأله کاملاً مشخص است و در مورد موضوعی صحبت می‌کنیم که همگان در مورد آن اتفاق نظر دارند که این حجم وسیع از واردات اصلاً منطقی نیست، چه باید کرد؟ چه نهاد و مسئولی باید با آن مبارزه کند؟

سازمان بازرسی کل کشور، مجلس شورای اسلامی، دولت، معاون اول رئیس‌جمهور، سازمان توسعه تجارت و... درگیر پرونده واردات پارچه هستند اما چرا به هیچ نتیجه مشخصی نمی‌رسد و هر سال شاهد افزایش ۲۰ درصدی واردات پارچه به کشور هستیم؟

امیدوار به ترمیم اعتماد و همکاری سازنده سازمان ملی استاندارد و صنایع نساجی

روبرو می‌شود.

دبیر انجمن صنایع نساجی ایران خاطرنشان کرد: به هر حال مجموع تحلیل‌های کارشناسی انجمن بر این امر استوار است که اجباری شدن استانداردها در بازه زمانی فعلی چیزی جز یک مزاحمت جدید برای صنعتگران نساجی و پوشاک نیست و کمکی به مصرف‌کنندگان نهایی نخواهد کرد. کما این‌که شاهدیم تعدادی از واحدها به دلیل اجباری شدن استانداردها با مشکلات جدی مواجهند و سازمان ملی استاندارد به دلیل الزام بر اجرای قانون نسبت به پلمب واحد تولیدی یا فروشگاه اقدام می‌نماید.

وی ضمن اشاره به برگزاری نشست مشترک با دکتر احمدی مقدم - مدیرکل دفتر نظارت بر اجرای استاندارد صنایع غیرفلزی سازمان ملی استاندارد و تعدادی از کارشناسان ایشان گفت: در خصوص چالش‌های مختلف صنایع نساجی و پوشاک پس از اجباری شدن استانداردها در دوران مدیریت قبلی سازمان مذکور، بحث و تبادل نظر مسبوطی انجام گردید.

مهندس امامی رثوف با بیان این نکته که از نگاه انجمن صنایع نساجی ایران متأسفانه ایرادات قانونی به تصویب این استاندارد در شورای عالی استاندارد وارد است، اذعان کرد: انجمن از طریق اقامه دعوی در مراجع قضایی پیگیر این موضوع است چون در فرایند تصویب قانون اجباری شدن استانداردها، نظرات بخش خصوصی لحاظ نشده و حتی دفتر منسوجات و پوشاک وزارت صمت نیز مخالفت خود را طی مکاتبات فراوان، اعلام نمود ولی علی‌رغم مخالفت جدی ذی‌نفعان اصلی این قانون (هم در بعد اجرا و هم در بعد نظارتی)، شاهد تصویب قانون استانداردهای اجباری بودیم.

وی در ادامه یادآور شد: نکته دیگر این‌که بارها انجمن صنایع نساجی ایران درخواست کرده بود که نماینده انجمن به‌عنوان نماینده اتاق بازرگانی ایران (طبق مواد ۲۴ و ۳۰ قانون بهبود مستمر محیط کسب و کار) در جلسات مرتبط حضور داشته باشد این دعوت صورت نگرفت و در نهایت استانداردها اجباری شدند. لذا درخواست ما این است که حتی‌الامکان استانداردهای فوق در مصوبات صد و هفدهمین جلسه شورای عالی استاندارد مورد بازنگری قرار گیرند و در جلسه آتی از حالت اجباری خارج و به استانداردهای تشویقی تبدیل شوند.

به گفته وی در این جلسه مشترک پیرامون همکاری‌های بلندمدت‌تر در حوزه تدوین، ویرایش و بازنگری استانداردها بحث و تبادل نظر صورت گرفت. برای مثال صنعت فرش ماشینی جزو صادرکنندگان بزرگ و مطرح دنیا شناخته می‌شود و موفق به اخذ استانداردهای بین‌المللی شده ولی متأسفانه شاهدیم ناظرین سازمان ملی استاندارد با مراجعه به واحدهای تولید فرش ماشینی، ایراداتی را به محصولات تولیدی مطرح کرده‌اند درحالی‌که صنعت فرش ماشینی طی سال‌های اخیر در حوزه ظرافت نخ مصرفی، تراکم محصول و ... تغییرات بسیاری نسبت به دهه‌های گذشته داشته است و نیاز به بازنگری و ویرایش‌های جدید استاندارد در زمینه فرش ماشینی به شدت احساس می‌شود که امیدواریم با رویکرد مثبت مدیریت جدید سازمان ملی استاندارد نسبت به بخش خصوصی شاهد تحقق قول مساعد این سازمان مبنی بر حذف مزاحمت‌های گذشته با نگاه مشارکتی و همراهی با بخش خصوصی و تولیدکنندگان کشور باشیم و اتفاقات خوبی در سال‌های آینده برای همکاری‌های مشترک میان سازمان ملی استاندارد و صنایع نساجی و پوشاک رقم بخورد.

روز دوشنبه پانزدهم اردیبهشت ۱۴۰۴، نشست مشترکی میان انجمن صنایع نساجی ایران و دفتر نظارت بر اجرای استاندارد صنایع غیرفلزی سازمان ملی استاندارد برگزار شد.

در این نشست آقایان مهندس امامی رثوف و سمانیان و خانم یراقی به نمایندگی از انجمن صنایع نساجی ایران و آقایان محمداحمدی مقدم - مدیرکل دفتر نظارت بر اجرای استاندارد صنایع غیرفلزی سازمان ملی استاندارد، عباسی، وحدانی و خانم حجتی از کارشناسان سازمان ملی استاندارد حضور داشتند.

مهندس امامی رثوف - دبیر انجمن صنایع نساجی - مسأله استانداردها را به‌عنوان یکی از موضوعاتی دانست که سالیان متمادی مورد توجه صنعتگران نساجی قرار دارد و یکی از الزامات کیفی برای ارتقای کیفیت محصولات و ایجاد حس تضمین و امنیت برای مصرف‌کنندگان کشور محسوب می‌شود به همین دلیل همواره واحدهای تولیدی به رعایت استانداردها پایبند هستند و با توجه به قدمت انجمن صنایع نساجی، از سال‌های دور (به خصوص در دوران مدیریت زنده‌یاد مهندس سادات) در تدوین استانداردها و همکاری‌های مشترک با سازمان ملی استاندارد پیشقدم بود، ارتباطات بسیار خوبی میان صنعتگران نساجی و این سازمان برقرار بوده و حضور کارشناسان باتجربه و مجرب نساجی و پوشاک در بخش‌های مختلف سازمان استاندارد بیانگر نزدیکی و قرابت میان صنعت نساجی و سازمان مذکور می‌باشد.

وی افزود: متأسفانه طی سال‌های اخیر رویه نادرستی از نظر بخش خصوصی در اجباری کردن استانداردها توسط سازمان ملی استاندارد در پیش گرفته شده و بسیاری از استانداردهایی که با رویکرد تشویقی تدوین شده بودند، به سمت اجباری شدن حرکت کرد به خصوص در صنایع نساجی و پوشاک که استانداردهای مختلفی پیرامون البسه زیر زنانه و مردانه، پوشاک، برچسب شناسه کالا، انواع منسوجات، پارچه‌های روملی (با ردیف تعرفه‌های مختلف)، ۱۴ قلم را سازمان ملی استاندارد به اجبار در صد و هفدهمین جلسه شورای عالی استاندارد به عنوان استاندارد اجباری تلقی کرد.

بنا بر اعلام مهندس امامی رثوف، انجمن صنایع نساجی ایران از همان ابتدای شروع رویکرد سازمان ملی استاندارد در زمینه اجباری کردن استانداردها، پیگیری‌های بسیاری انجام داد، مکاتبات متعددی با بخش‌های مختلف دستگاه‌های اجرایی از جمله وزارت صمت و سازمان ملی استاندارد، اتاق‌های بازرگانی و ... ارسال نمود و جلسات مختلف کارشناسی از این موضوع دفاع کرد که اجباری‌سازی استانداردها باید پشتوانه علمی و مفهومی داشته باشد و صرف وضع یک قانون آن هم بدون ضمانت اجرا یا فقدان بسترهای اجرایی و تصمیم‌گیری براساس تصورات ذهنی مدیران ارشد و بدون در نظر گرفتن مستندات علمی و کارشناسی جز ایجاد دست‌انداز برای تولیدکنندگان، نتیجه‌ای در بر ندارد و در واقع یک قانون و مزاحم تولید جدیدی بر انبوه قوانین ضد تولید می‌افزاید!

دبیر انجمن صنایع نساجی ایران اذعان داشت: بخش عمده‌ای از تولید پوشاک در کشور توسط اصناف انجام می‌شود و اجرای استانداردهای اجباری برای اصنافی که دسترسی محدودی به امکانات آزمایشگاهی دارند و بهره‌گیری از چنین آزمایشگاه‌هایی هزینه‌های تولید آنان را بالا می‌برد، در عمل باعث می‌شود چنین قوانینی اجرا نگردد و فقط به صورت سلیقه‌ای توسط کارشناسان ناظر سازمان ملی استاندارد برای برندها و برخی واحدهای بزرگ تولیدی، به شکل آزمون و خطا اجرا شود.

وی تصریح کرد: انجمن صنایع نساجی ایران معتقد است با توجه به فعالیت ۱۲۰ هزار واحد تولیدی صنفی و ۲۴۰ هزار واحد صنفی توزیعی پوشاک در کشور و تعطیلی فروشگاه‌ها به بهانه نداشتن استاندارد اجباری برای پوشاک می‌تواند مخاطرات بسیاری را برای ذی‌نفعان صنعت نساجی ایجاد کند و به همین دلیل از ابتدا مخالف اجباری شدن استانداردها بود.

به گفته مهندس امامی رثوف، متأسفانه بخش زیادی از بازار پوشاک و پارچه کشور را قاچاق تشکیل می‌دهد و به همین دلیل هنگام اجرای قانون استاندارد اجباری، عملاً این داستان با چالش‌های متفاوت‌تری

نشست مشترک فعالین صنف و صنعت نساجی و پوشاک در کمیته ویژه حمایت از تولید و کالای ایرانی مجلس شورای اسلامی

عصر روز شنبه سیزدهم اردیبهشت ماه، طبق دعوت کمیته حمایت از تولید ملی و کالای ایرانی روسا و دبیران تشکلهای صنفی و صنعتی نساجی و پوشاک با همراهی نمایندگان گمرک، ستاد مبارزه با قاچاق کالا، کارگروه ملی مد و لباس، اتاق اصناف، سازمان برنامه و بودجه، مرکز پژوهش‌های مجلس، دیوان محاسبات، دفتر صنایع منسوجات و پوشاک و معاونت صنایع عمومی وزارت صمت برگزار شد.

در این نشست در خصوص مسائل و مشکلات واحدهای تولیدی در سرمایه‌گذاری برای تولید و صادرات و رفع موانع تولید ملی، بحث و تبادل نظر شد و مقرر شد موضوعات مطروحه به صورت گزارشات مکتوب در اختیار کمیته مذکور قرار گیرد.

نشست مشترک مجمع کارآفرینان و نمایندگان انجمن صنایع نساجی ایران

صبح روز دوشنبه هفتم اردیبهشت ماه نشست مشترکی با حضور جمعی از فعالین واحدهای تولیدی صنعت نساجی دبیر انجمن صنایع نساجی ایران و دبیر مجمع کارآفرینان برگزار شد.

در این نشست ضمن بررسی مسائل و مشکلات واحدهای صنعتی و تأثیر حل مسائل و مشکلات واحدهای بزرگ و پیشران در خصوص راهبردهای توسعه صنعت نساجی و پوشاک و جایگاه این صنعت از نقشه توسعه صنعتی و برنامه توسعه هفتم بحث و تبادل نظر شد. موضوع رفع تعهد ارزی و حمایت از صنعت فرش و کفپوش و توسعه صادرات آن و همچنین لزوم حمایت از سرمایه‌گذاری‌ها توسعه‌ای و بازاری و نوسازی در صنعت، لزوم متناسب سازی تعرفه‌های گمرکی و لزوم محدودسازی واردات پارچه از طرق مختلف از جمله جلوگیری از واردات نخ و پارچه از مناطق آزاد و بازارچه‌های مرزی و پیله وری و ته لنجی و عدم تمدید ثبت سفارشات و محدودسازی سقف واردات پارچه و همچنین اخذ مجوز قانونی برای تمدید موضوع کارتابل فنی در دفتر صنایع منسوجات و پوشاک توسط دبیر انجمن صنایع نساجی ایران مطرح شد.

ادامه از صفحه ۱

هزینه رقابت‌های بالای عرضه مواد اولیه در بورس برای تولیدکنندگان

باید در صنایع ارزش افزوده افزایش پیدا کند، تا کالایی با ارزش افزوده بالایی صادر شود، اما متأسفانه در بیشتر مواقع خام فروشی مواد اولیه را به تولید و صادرات ترجیح می‌دهیم دستمال‌چیان ادامه داد: وقتی در عرضه کالایی محدودیت ایجاد می‌شود نیاز کشور تامین نمی‌شود، بنابراین عرضه محصولات در بورس، کمکی به تولیدکننده و واحدهای تولید کننده نمی‌کند و عدد کلانی در رقابت، نصیب بورس می‌شود. رئیس انجمن صنایع نساجی ایران با انتقاد از اینکه خیلی از واحدهای تولیدی که سهمیه دارند، از بورس، مواد اولیه خریداری می‌کنند، اما در عمل محصولی تولید نمی‌کنند و مواد اولیه دریافتی از بورس را با قیمت بالاتری در بازار آزاد می‌فروشند گفت: سهمیه هر واحد تولیدی توسط وزارت صمت مشخص می‌شود، زیرا وزارتخانه دسترسی به آمار و اطلاعات تولید هر واحد را دارد، بنابراین می‌تواند در صورتیکه واحد تولیدی، تولید نداشت سهمیه آن را قطع کند. مدیرعامل شرکت آرمان میانی یزد ادامه داد: انجمن صنایع نساجی اختیاری در خصوص تعیین سهمیه واحدهای تولیدی ندارد، فقط در جلسات مشورتی شرکت و تجربیات خود را مطرح می‌کند.

بازدید نمایندگان انجمن صنایع نساجی ایران از موسسه خیریه محک

ظهر روز یکشنبه چهاردهم اردیبهشت ۱۴۰۴ نمایندگان هیئت مدیره انجمن صنایع نساجی ایران نشست مشترکی با اعضای هیئت امنای موسسه محک (موسسه خیریه حمایت از کودکان مبتلا به سرطان) برگزار کردند.

این نشست که برگزاری آن از مدت‌ها قبل برنامه‌ریزی شده بود، در ارتباط با توسعه و گسترش همکاری‌های مشترک مدیران، کارآفرینان و خیرین صنعت نساجی با موسسه محک در حمایت از کودکان مبتلا به سرطان مباحثی مطرح شد.

در این نشست که جمعی از خیرین، اعضای هیئت مدیره، روسا و دبیران کارگروه‌های تخصصی انجمن حضور داشتند؛ پس از بازدید از بخش‌های مختلف بیمارستان، دکتر جواد کرباسی‌زاده-رئیس هیئت مدیره محک-طی سخنانی به معرفی تاریخچه، فلسفه تأسیس محک، رویکردها و سیاست‌های این موسسه خیریه در حمایت از کودکان مبتلا به سرطان پرداخت.

بعد از آن دکتر آراسب احمدیان-مدیرعامل محک-به ارائه توضیحاتی در خصوص جایگاه موسسه و بیمارستان محک در کمک رسانی به

خانواده‌های کودکان مبتلا به سرطان پرداخت و آمار و ارقامی از تعداد بیماران پذیرش شده در ادوار مختلف، برنامه‌های ۵ ساه قبلی و آتی موسسه ارائه داد و ابراز امیدواری کرد همکاری‌های مشترک میان محک و انجمن صنایع نساجی ایران افزایش پیدا کند.

در ادامه دکتر شاهین کاظمی-نایب رئیس هیئت مدیره انجمن-به نمایندگی از سوی این تشکل ضمن اشاره به موضوعات مشترک در اهداف و مأموریت‌های هر دو مجموعه و مردنهاد بودن و خصوصی بودن این دو و قدمت بالای انجمن صنایع نساجی ایران و حضور خیرین بسیار در تاریخ صنعت نساجی و حضور نام‌های بزرگی در ارتباط با امور خیریه مانند احداث مدرسه، بیمارستان و ... ابراز امیدواری کرد شاهد توسعه همکاری‌های نزدیک‌تر انجمن با محک باشیم. در این راستا نیاز به خرید و تجهیز یکی از دستگاه‌های مدرن درمان سرطان به اطلاع میهمانان انجمن صنایع نساجی ایران قرار گرفت و قرار شد انجمن این موضوع را به اعضای خود اطلاع‌رسانی نماید تا نسبت به مدیریت و هماهنگی ارسال کمک‌ها و همراهی واحدهای نساجی در این زمینه برنامه‌ریزی شود.

برگزاری نشست مشترک انجمن صنایع نساجی ایران و وزارت صمت برای بررسی چالش‌های تأمین رنگ و مواد پلیمری صنعت نساجی

پیرو مسائل و مشکلات واحدهای عضو انجمن صنایع نساجی ایران در زمینه تهیه مواد اولیه مورد نیاز و ثبت سفارشات و تخصیص ارز برای انواع گرانول پلی‌پروپیلن و پلی اتیلن ترفتالات و همچنین مشکلات واحدهای بازرگانی و تولیدی در تخصیص ارز و ثبت سفارش رنگ و مواد کمکی مورد نیاز خطوط رنگرزی، چاپ و تکمیل عضو انجمن، عصر روز دوشنبه پانزدهم اردیبهشت، نشست مشترکی با حضور دبیر انجمن صنایع نساجی ایران و هیات رئیسه کمیته رنگرزی، چاپ و تکمیل انجمن با همراهی آقای مهندس محسن ترحمی مدیرکل دفتر صنایع منسوجات و پوشاک وزارت صمت و مهندس پروین نباتی مدیرکل دفتر شیمیایی وزارت صمت برگزار شد.

در این نشست لزوم همراهی و هماهنگی بیشتر انجمن صنایع نساجی ایران، دفتر منسوجات و پوشاک و دفتر شیمیایی وزارت صمت و همچنین لزوم تسریع در تأمین مواد اولیه مورد نیاز صنعت مورد تأکید قرار گرفت و مسایل و مشکلات واحدهای تولیدی و بازرگانی در این ارتباط مورد واکاوی قرار گرفت و بر لزوم همراهی و هماهنگی بیشتر در تأمین مواد اولیه مورد نیاز تولید تأکید گردید.

رشد صنعت نساجی ایران و چالش‌های پیش روی آن در آستانه سومین نمایشگاه تخصصی پارچه

سوی ستاد مبارزه با قاچاق کالا و ارز است و تنها با ایجاد فضای اقتصادی امن، می‌توان به توسعه پایدار در صنایع نساجی و پوشاک امیدوار بود.

*مهندس عباس تقدسی‌نژاد، مدیرعامل مجموعه نمایشگاهی شهر آفتاب، نیز در این نشست بر اهمیت نمایشگاه‌های تخصصی در جذب سرمایه‌گذاری و حل مشکلات ساختاری صنعت نساجی تأکید کرد. وی با اشاره به گردش مالی ۷۰ میلیارد دلاری صنعت نساجی در سطح جهانی، گفت که ایران با وجود چالش‌هایی چون قاچاق و واردات بی‌رویه، باید از ظرفیت نمایشگاه‌ها برای معرفی توانمندی‌های داخلی و جذب سرمایه‌گذاران استفاده کند.

تقدسی‌نژاد همچنین بیان کرد که نمایشگاه پارچه پیشتر بخشی از نمایشگاه پوشاک بوده، اما اکنون به‌عنوان یک رویداد مستقل در حال برگزاری است و توانسته تجربه موفقی در دوره‌های گذشته از خود بر جای بگذارد.

در نهایت، صنعت نساجی ایران با وجود چالش‌های داخلی و خارجی، همچنان در حال رشد است و برگزاری نمایشگاه‌های تخصصی در این زمینه می‌تواند به معرفی توانمندی‌ها و رفع مشکلات موجود کمک کند. سومین نمایشگاه تخصصی بین‌المللی پارچه و صنایع وابسته از ۸ تا ۱۱ خردادماه سال جاری در نمایشگاه شهر آفتاب تهران برگزار خواهد شد* و فرصت مناسبی برای فعالان این صنعت جهت ارائه دستاوردها و بررسی مشکلات پیش رو فراهم خواهد کرد.

وی در ادامه توضیح داد که صادرات بخش‌های مختلف این صنعت شامل پوشاک (۷۲ میلیون دلار)، فرش ماشینی، موکت و کفپوش (۳۸۱ میلیون دلار)، و پارچه (۴۷ میلیون دلار) است. اما وی همچنین به چالش‌های وارداتی این صنعت اشاره کرد و افزود که اختلاف نرخ ارز بازار غیررسمی و مرکز مبادله ارز سبب افزایش واردات زنجیره صنعت نساجی شده است.

*مجید نامی، رئیس اتحادیه تولید و صادرات محصولات نساجی و پوشاک، در این نشست بر رشد صنعت پوشاک پس از ممنوعیت واردات پوشاک از سال ۱۳۹۷ تأکید کرد.

وی همچنین از برگزاری نمایشگاه پارچه و صنایع وابسته به‌عنوان یک گام مهم در جهت معرفی توانمندی‌های داخلی و رفع نیاز کشور به پارچه و مواد اولیه صنعت پوشاک یاد کرد.

نامی در ادامه گفت که نمایشگاه امسال با رشد ۲۰ تا ۳۰ درصدی در تعداد شرکت‌کنندگان و فضای نمایشگاهی برگزار می‌شود و پیش‌بینی می‌شود که از نظر بازدیدکنندگان نیز نسبت به سال‌های گذشته با استقبال بیشتری روبه‌رو شود.

سعید جلالی‌قدیری، دبیر اتحادیه تولید و صادرات نساجی و پوشاک، در ادامه با اشاره به مشکلات ساختاری در صنعت پوشاک، به موضوع قاچاق کالا پرداخت و افزود که بیش از ۳۰ درصد از بازار پوشاک ایران در اختیار کالاهای قاچاق است.

وی تأکید کرد که مقابله با قاچاق نیازمند اقدامات جدی و مداوم از

صنعت نساجی و پوشاک ایران با وجود مشکلات اقتصادی و سیاسی سال‌های اخیر، همچنان در مسیر رشد و توسعه قرار دارد. در آستانه برگزاری سومین نمایشگاه تخصصی پارچه و صنایع وابسته، فعالان صنعت نساجی کشور با برگزاری نشست خبری به بررسی دستاوردهای این صنعت، چالش‌ها و فرصت‌های آن پرداختند.

دکتر شاهین کاظمی، نایب‌رئیس انجمن صنایع نساجی ایران، نیز در این نشست ضمن انتقاد از بی‌نظمی در برگزاری نمایشگاه‌های این حوزه، گفت که نمایشگاه‌های هم‌زمان در اردیبهشت‌ماه، از جمله نمایشگاه صنعت نساجی یزد و نمایشگاه ماشین دوخت، به دلیل نبود هماهنگی در تقویم نمایشگاهی کشور برگزار می‌شوند.

وی همچنین به افزایش واردات پارچه در سال‌های اخیر اشاره کرد و اعلام کرد که واردات پارچه از ۳۲۸ میلیون دلار در سال ۱۳۹۹ به ۸۴۲ میلیون دلار در سال ۱۴۰۲ و ۹۶۲ میلیون دلار در سال ۱۴۰۳ رسیده است.

دکتر کاظمی تفاوت نرخ ارز رسمی و آزاد را یکی از عوامل اصلی این افزایش واردات دانست و گفت که این روند می‌تواند به بحران جدی در صنعت نساجی و پوشاک کشور منجر شود.

سیدشجاع‌الدین امامی‌رئوف، دبیر انجمن صنایع نساجی ایران، در این نشست خبری ضمن اشاره به میزان صادرات صنعت نساجی، اعلام کرد که ارزش صادراتی این صنعت به ۶۵۴ میلیون دلار رسیده است.

Telegram

<https://telegram.me/aiti1395>

شماره ۱۰

افتتاحیه چهاردهمین نمایشگاه بین‌المللی نساجی و پوشاک شهر یزد

چهاردهمین نمایشگاه بین‌المللی نساجی و پوشاک شهر یزد روز سه شنبه ۱۶ اردیبهشت افتتاح شد و تا روز جمعه ۱۹ اردیبهشت به کار خود ادامه خواهد داد.

مهندس سید شجاع‌الدین امامی رثوف- دبیر انجمن صنایع نساجی ایران- ابراز داشت: در این دوره هم مانند ادوار گذشته، شرکت‌های مختلفی در نمایشگاه حضور دارند و یکی از نمایشگاه‌های استانی است که با حمایت شرکت سیمان یزد (آقای دکتر میرجلیلی) هر سال به طور منظم در اردیبهشت ماه برگزار می‌شود و امیدواریم هم برای غرفه‌گذاران و هم بازدیدکنندگان مفید و موثر باشد.

به گفته وی، روز گذشته هیئتی از دفتر صنایع منسوجات و پوشاک وزارت صمت و انجمن صنایع نساجی ایران جهت افتتاح و بازدید از این نمایشگاه به شهر یزد رفتند و بازدیدهای مختلفی از کارخانجات و واحدهای تولیدی استان یزد به همراهی مدیران اداره صمت استان و اعضای هیئت مدیره انجمن صنایع نساجی استان یزد داشتند. بعد از این بازدیدها و استماع مسائل و مشکلات واحدهای تولیدی،

ادامه از صفحه ۱

شکاف ارزی بین نرخ ارز دولتی و آزاد منجر به ایجاد رانت می‌شود

داخل و عمدتاً محصول کارگاه‌های زیرزمینی و بدون شناسنامه مشخص هستند که متأسفانه به دلیل ضعف سیستم فرهنگی کشور این امر به اشتباه در میان مصرف‌کنندگان نهادینه شده که تمام کالاهای خارجی کیفیت بهتری از محصولات تولید داخل دارند و نهادی هم وجود ندارد بر عرضه چنین کالاهای نظارت نماید که آیا فلان پوشاک، منسوج یا کالای خواب و ... که در بازار با قیمت‌های گزاف به نام کالای خارجی به فروش می‌روند؛ واقعا خارجی هستند یا صرفاً برای جذب نظر مخاطب از برجسب خارجی برای عرضه آن استفاده شده است و این در شرایطی است که صدها شرکت معتبر فعال در عرصه صنایع نساجی و پوشاک با صرف هزینه‌های زیاد بردسازی با افتخار محصول خود را با نام و نشان ایرانی عرضه می‌کنند که نه تنها از آنها حمایتی صورت نمی‌گیرد، بلکه در معرض فشار سایر نهادها نظیر سازمان امور مالیاتی و دارایی، بیمه تأمین اجتماعی، وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، محیط زیست و ... نیز هستند و هزینه‌های تولید آنها به صورت روزمره در حال افزایش است!

این فعال صنایع نساجی در پایان خواستار شفافیت در روندهای جاری صنعت نظیر تخصیص ارز، مجوزهای واردات محصولات، و همچنین کنترل مبادی و کانال‌های واردات محصولات بالاخص پارچه به کشور شد و گفت: متأسفانه سیستم فعلی فاصله بسیار زیادی با شفافیت دارد و در جایگاه شفافیت وجود نداشته باشد همیشه شائبه رانت و امضای طلایی هست که این موضوع الان منجر به عدم اطمینان بخشی از جامعه بالاخص صنعت نساجی به بدنه دولتی و حاکمیتی شده است و با توجه به شعار امسال، این موضوع بایستی در اسرع وقت و به صورت جهادی برطرف شود تا مجدداً اعتماد به سرمایه‌گذاری در صنعت به بدنه بخش خصوصی بازگردد و شعار سال محقق گردد.

این بخش از کشور به منفذی جهت تزریق اجناس خارجی بالاخص پارچه (و شاید هم پوشاک با بدظهارای گمرکی) به کشور شده است. خوشبختانه در این حوزه قوانین مشخصی وجود دارد، نظیر اینکه سهم واردات در این بخش‌ها ناپیوستگی از درصدی از کل واردات کشور بیشتر شود و یا بایستی صرفاً به جهت تأمین منابع اولیه مورد نیاز صنایع مستقر در آن بخش یا استان باشد که متأسفانه در حوزه پارچه نه تنها رقمی نزدیک به ۸۰ درصد واردات پارچه کل کشور تنها در این مناطق انجام می‌شود، بلکه در این مناطق نظیر منطقه ویژه اروند، صنایع نساجی و پوشاک خاصی وجود ندارد که به این حجم از واردات نیازمند باشد!

نائب رئیس هیئت مدیره انجمن صنایع نساجی ایران با اعلام این مطلب که متأسفانه طی سالیان گذشته با روند صعودی واردات پارچه مواجه شده‌ایم؛ افزود: علی‌رغم رکود اقتصادی و کاهش میزان مصرف خانوار طبق آمارهای رسمی کشور، (به خصوص) طی ۴-۳ سال اخیر و بعد از کرونا و همزمان با شدت گرفتن تحریم‌های اقتصادی، شاهد افزایش بی‌رویه واردات پارچه هستیم به طوری که نگاهی به آمارهای گمرک جمهوری اسلامی در سالهای ۱۳۹۵ تا ۱۳۹۹ جهت واردات رسمی نشان می‌دهد هر سال به صورت متوسط حدود ۳۵۰ میلیون دلار انواع پارچه (کاربردهای نساجی و صنعتی) وارد کشور شده است اما در سال ۱۴۰۰ این رقم یکباره به ۷۵۰ میلیون دلار، و به دنبال آن در سال ۱۴۰۱ به ۶۸۱ میلیون دلار، در سال ۱۴۰۲ به ۸۲۴ میلیون دلار و در بازه ماهه سال ۱۴۰۳ (تا انتهای بهمن ماه) به رقم ۸۶۴ میلیون دلار رسید؛ که با تخمینی می‌توانیم بگوییم در سال ۱۴۰۳ شاهد واردات یک میلیارد دلار انواع مختلف پارچه هستیم!!!

وی در مورد عرضه کالا با برجسب خارجی نیز گفت: بسیاری از منسوجاتی که با نام خارجی در بازار فروخته می‌شوند در واقع تولید

گزارش نشست بررسی مسائل، مشکلات و چالش‌های پیش روی صنعت نساجی

صبح روز سه‌شنبه ۱۶ اردیبهشت، جلسه‌ای با حضور جمعی از فعالین صنعت نساجی کشور به خصوص واحدهای نساجی عضو بورس در محل سازمان بورس اوراق بهادار برگزار شد.

در این نشست پیرامون مسائل و مشکلات صنعت نساجی بحث و تبادل نظر صورت گرفت و آقایان ابراهیمی به نمایندگی از سازمان بورس، علی فدی‌شاه مدیرعامل نساجی خسروی خراسان، محمدمهدی مباشر عضو هیئت مدیره انجمن صنایع نساجی ایران، هادی حسینی رئیس هیئت مدیره نساجی بابکان، محمودی به نمایندگی از پلی‌اکریل اصفهان، حسین آبادی به نمایندگی از نساجی بروجرد و شیبانی مدیریت شرکت ایران مری‌نوس به طرح مسائل و موضوعات مختلف همچون ناترازی‌های انرژی، قاچاق و واردات بی‌رویه، مشکلات مربوط به نقدینگی و تأمین منابع مالی شرکت‌ها، سیاست‌های نادرست نظام تعرفه‌های گمرکی و عدم توجه دولت به مفاد قانون بهبود مستمر محیط کسب و کار، مسائل مربوط به رفع تعهدات ارزی صادرکنندگان، مشکلات سامانه‌ها و ناهماهنگی سامانه‌های دولتی و مشکلات فنی در سامانه جامع تجارت، مشکلات مربوط به ثبت سفارشات و تخصیص ارز و اولویت‌دهی به تأمین مواد اولیه تجزیه ارزش، مشکلات مربوط به اجباری بودن استاندارد، مسائل مربوط به مشاغل سخت و زیان‌آور و بخشنامه‌های سازمان تأمین اجتماعی در این خصوص پرداختند در پایان، معاون نظارت بر بورس‌ها و ناشران سازمان بورس و اوراق بهادار ضمن جمع‌بندی مسائل و مشکلات مطرح شده ابراز امیدواری نمود تا موارد از طرق مختلف مورد پیگیری قرار گیرد.

بحث و بررسی پیرامون تحلیل ساختاری چالش‌های صنعتی کشور در کمیسیون صنعت اتاق بازرگانی

صبح روز یکشنبه ۱۴ اردیبهشت نشست کمیسیون صنعت اتاق تهران با حضور اعضای کمیسیون و با حضور آقای وهاب‌زاده، مشاور عالی معاون وزیر صمت و دکتر ابراهیم شیخ، معاون صنایع عمومی وزارت صمت، در اتاق بازرگانی تهران برگزار شد.

در ابتدای جلسه، آقای وهاب‌زاده با تأکید بر اهمیت حمایت از تولید، خواستار سرکوب بازارهای موازی شد که به گفته او مانعی برای رشد صنعتی هستند. در ادامه، فعالان بخش خصوصی به بیان دیدگاه‌ها و مشکلات خود پرداختند. از جمله موارد مطرح‌شده، توسط دکتر شیبانی و مهندس مباشر نمایندگان هیات مدیره انجمن صنایع نساجی ایران ترجیح واردات به تولید، اجرای ناقص قوانین، قاچاق، نبود برنامه برای جذب سرمایه، همچنین، به طولانی بودن فرآیند ثبت سفارشات، مشکلات معایف در بازسازی و نوسازی ماشین‌آلات، و سیاست‌گذاری نادرست ارزی و تعداد زیاد سامانه‌های ثبت اطلاعاتی که موجب کندی روندهای تولید شده‌اند، اشاره شد. در بخش پایانی نشست، دکتر شیخ، معاون صنایع عمومی وزارت صمت، با مروری بر مباحث مطرح‌شده، بر ضرورت ارائه راهکارهای عملی برای عبور از چالش‌های موجود تأکید کرد. وی با بیان اینکه ما هنوز دولت توسعه‌نیافته‌ایم، بر لزوم ارائه راهکار در کنار انتقاد تأکید کرد و گفت: متأسفانه ۹۵ درصد از صحبت‌ها انتقاد است و تنها ۵ درصد پیشنهاد. در حالی که باید رویکردها تغییر کند.

دکتر شیخ اعلام کرد برای رسیدگی به مشکلات موجود، چهار مدیر کل وزارتخانه به زودی در جلساتی مشترک با تشکل‌ها شرکت خواهند کرد تا مسائل را به‌صورت مستقیم بشنوند. او از نتیجه یکی از پیگیری‌ها یاد کرد و گفت: در پی مذاکرات انجام‌شده، امکان ترخیص ۹۰ درصدی کالاها فراهم شد و با پیشنهاد تشکل‌ها، ۱۰ درصد باقی‌مانده نیز با ارائه ضمانت‌نامه بانکی قابل ترخیص شده است.

وی تأکید کرد که تأمین مالی، یکی از مهم‌ترین چالش‌های امروز صنعت کشور است. همچنین استفاده حداکثری از ظرفیت خالی موجود در صنایع، به عنوان یکی از مسیرهای افزایش بهره‌وری، مورد تأکید قرار گرفت. در پایان، دکتر شیخ از بررسی مجدد و ساماندهی سامانه‌های متعدد ثبت اطلاعات خبر داد و گفت: با کاهش تعداد سامانه‌ها، تلاش داریم فرآیندهای اجرایی را برای تولیدکنندگان ساده‌تر و روان‌تر کنیم.

شماره ۱۱

گره جدید صنعت نساجی

دبیر انجمن صنایع نساجی ایران در گفت‌وگو باجام‌جم درخصوص قوانین تعرفه‌های جدید برای واردات محصولات اولیه صنعت نساجی گفت:توقع فعالان صنعت نساجی این بود که نگاه کارشناسی‌تری روی مبحث تعرفه‌ها صورت می‌گرفت. چون به‌نوعی ابزار کنترل بازار محسوب می‌شود. به‌عنوان نمونه موادی همچون چپیس پلی‌استر، گرانول پروپیلن، پنبه، پشم، اکریلیک و ویسکوز به‌دلیل آن که تولید آنها در کشور پایین بوده و پاسخگوی همه نیاز بازار نیست باید با حداقل هزینه‌های گمرکی وارد کشور شود. چون به‌نوعی سرمایه‌گذاری ملی برای تولید کالاهای مختلف تلقی می‌شود. وی گفت: در شرایط فعلی تولیدکنندگان داخلی به‌دلیل تحریم‌ها و مشکلات بر سر راه نقل و انتقالات پولی و بانکی با مشکلات عدیده‌ای روبه‌رو هستند و این امر به افزایش هزینه‌های تولید منجر شده. بنابراین نباید در گمرکات بابت مواد اولیه خام پایه صنعت یا ماشین‌آلات و لوازم یدکی تعرفه گمرکی وضع کنیم.

دبیر انجمن صنایع نساجی ایران افزود: ماشین‌آلات صنعت نساجی عمدتاً وارداتی هستند و ساخت داخل آنها وجود ندارد. از این‌رو طبیعتاً نباید تعرفه گمرکی وضع کنیم تا سرمایه‌گذاری جدید فناوری در کشور را گران‌تر کنیم. باید در این زمینه تعرفه‌های گمرکی به صفر درصد برسد. امامی‌رئوف خاطر نشان کرد: در زمینه الیاف پشم، پنبه، اکریلیک، ویسکوز و گرانول‌ها که نیاز کشورمان بیشتر از تولید داخل است تعرفه‌ها باید به‌سمت صفر درصد میل داشته باشد و تعرفه‌ها پایین بیاید و شاهد کاهش قیمت‌ها باشیم. وی با بیان این که نیاز صنعت نساجی به پنبه به ۱۸۰ هزار تن می‌رسد، اظهار کرد: تولید داخلی پنبه به ۶۰ هزار تن می‌رسد و ۱۲۰ هزار تن آن از طریق واردات تأمین می‌شود. بنابراین نباید سختگیری در واردات صورت گیرد و تولید در واحدهای ریسندگی با مشکلات زیادی روبه‌رو شود. از این‌رو هر قدر با کاهش تعرفه واردات روبه‌رو باشیم قیمت پوشاک و پارچه در کشور بالطبع افت قیمت را تجربه خواهند کرد.

از طرف دیگر به‌نظر می‌رسد وزارت جهاد کشاورزی باید سیاست‌های حمایتی تولید و کاشت پنبه در کشور را افزایش دهد و نگاه ویژه‌ای به این امر خطیر شود.

امامی‌رئوف افزود: در سال گذشته پیگیری‌های زیادی توسط انجمن نساجی صورت گرفت تا جلوی واردات بی‌رویه و غیر کارشناسی پارچه به کشور گرفته شود اما متأسفانه شاهد هستیم که تعرفه واردات پارچه دوباره کاهش یافته و از ۲۰ درصد سال گذشته به ۱۵ درصد رسیده. وی تصریح کرد: توقع صنعت نساجی آن است که این تعرفه مورد بازنگری قرار گیرد و شاهد نظام تعرفه‌های پلکانی مشابه تعرفه‌های پیش از سال ۱۴۰۰ باشیم. چون در حال حاضر نسخه واحدی را برای همه تعرفه‌های گمرکی در نظر گرفته‌اند. بنابراین باید کارشناسی دقیق‌تری متناسب با شرایط کشور صورت گیرد.

دبیر انجمن صنایع نساجی ایران گفت: از دولت توقع بازنگری تعرفه‌های وارداتی صنعت نساجی را داریم تا بتوانیم در سال جاری سرمایه‌گذاری در تولید را افزایش دهیم. این امر طبیعتاً رشد تولید محصولات صنعت نساجی را به‌همراه خواهد داشت. وی افزود: سرمایه‌گذاری در تولید بدون ارائه مشوق‌ها به تولیدکنندگان به‌منصه ظهور نخواهد رسید.

ضمن این که کاهش تعرفه‌های گمرکی در جنگ نابرابر اقتصادی باوجود تحریم‌ها باید در راستای افزایش تولید در کشورمان باشند. امامی‌رئوف بیان کرد: با توجه به اختلاف نرخ ارز بازار آزاد و نرخ ارز سامانه مبادله و شرایطی که در کشور وجود دارد احساس می‌کنیم تعرفه وضع شده برای واردات پارچه فاقد کارکردخواهد بود. چون با توجه به حجم زیاد واردات پارچه از مناطق آزاد، ته‌لنجی، پیلهوری و بازارچه‌های مرزی قاچاقی نرخ و پارچه و پوشاک افزایش خواهد یافت.

گفتنی است صنعت نساجی بازار مصرف ۱۵ میلیارد دلاری داشته و شامل چند بخش پوشاک، کالای خواب، منسوجات خانگی، پرده و ملحفه و سایر موارد است که هم‌اکنون با مشکلاتی از این دست و قاچاق گسترده محصولات مشابه تولید داخل دست‌وپنجه نرم می‌کند.

درخواست انجمن صنایع نساجی ایران برای تغییر تعرفه‌ها

گرفته شد. بعداً با پیگیری‌های انجام شده سود بازرگانی حذف شد، اما همچنان حقوق گمرکی چهار درصد باقی ماند که همانطور که اشاره شد ممکن است امسال به دو درصد کاهش یابد. در مجموع در این مدت پیشنهاد انجمن این بوده که تعرفه ماشین‌آلات صفر و تعرفه مواد خام پایه که ساخت داخل به میزان کفایت ندارند به صفر نزدیک باشد. مثلاً در پنبه نیاز واردات کشور دو برابر تولید است، پس نباید تعرفه بالا داشته باشیم که قیمت تمام شده افزایش پیدا کند، اما باید در جای دیگر به کشاورز یارانه بدهیم و از آن‌ها حمایت کنیم و همزمان کمک کنیم محصول در زنجیره ارزان‌تر تمام شود. پیشنهاد بعدی انجمن این بوده برای مواد اولیه که تولید داخل دارند، تعرفه بالاتری در نظر گرفته شود. در مجموع باید به سمتی برویم که در زنجیره ارزش ارزان تمام شود. بنابراین باید اجازه دهیم برای کالایی که تولید داخل ندارد، مانند پنبه، تعرفه نزدیک به صفر تعیین شود.

به گفته دبیر انجمن صنایع نساجی ایران، دولت بعد از سال ۱۴۰۰ دولت تعرفه‌ها را به طور کلی تغییر داد و برای مثال اعلام کرد همه تعرفه‌هایی که بین ۵ تا ۱۰ بوده، به ۵ درصد تغییر کند. این وضعیت باعث شد تناسب تعرفه‌ها در زنجیره نساجی از بین برود و اختلاف بین حلقه‌ها کم شود. فعالان صنعت نساجی از ۱۴۰۰ تاکنون پیگیری بودند که این تعرفه‌ها به نظم و نظام خودش برگردد و از مواد اولیه وارداتی با تعرفه صفر شروع شود و به سمت حلقه‌های انتهایی زنجیره که می‌رسد تعرفه‌ها به صورت پلکانی افزایش پیدا کند و یک تناسب قیمتی هم بین تعرفه‌ها وجود داشته باشد.

وی افزود: بعد از دیداری با رئیس جمهور و معاون اول موفق شدیم صورتجلسه‌ای تنظیم کنیم که همه مجموعه شامل معاونت صنایع دفتر منسوجات و پوشاک وزارت صمت و دفتر معاون اول روی این توافق داشتند که تعرفه‌های صنعت نساجی به تعرفه‌های پیش از سال ۱۴۰۰ برگردد و همان روال پلکانی با همان درصدها رعایت شود. اما مصوبه جدید مانع از اجرای این موضوع شد.

امامی‌رئوف با بیان اینکه برای مثال سود بازرگانی الیاف یک و تعرفه نخ به سه کاهش پیدا کرده که برای محاسبه تعرفه با حقوق گمرکی که ۴ یا دو خواهد بود، جمع می‌شود، تصریح کرد: بنابراین اختلاف تعرفه الیاف و نخ مجدداً بسیار کم شده و این منطقی نیست. درمورد پارچه هم علی‌رغم همه پیگیری‌ها و با وجود اظهارات انجمن مبنی بر اینکه حجم واردات پارچه زیاد است و باید محدود شود، تعرفه پارچه از ۲۰ درصد به حالا ۱۳ یا ۱۵ درصد کاهش خواهد یافت که باز هم جوابگوی حمایت از تولید داخل نیست. پیشنهاد ما این بوده که این رقم از ۲۰ به ۳۲ درصد افزایش پیدا کند.

وی افزود: منطق دولت این بود که چون ارز مبنای محاسبات گمرک از ۲۸ هزار و ۵۰۰ تومان به ۶۸ هزار تومان افزایش پیدا کرده، تعرفه‌ها کاهش پیدا کند، اما این از اول مبنای بیجایی بوده و وقتی ارز ۲۸ هزار و ۵۰۰ تومان نداریم، چرا باید مبنای محاسبه این رقم باشد و اردکننده با دلار سوبسید دار تعرفه گمرکی بپردازد.

به گفته دبیر انجمن صنایع نساجی ایران اگر دولت دغدغه و نگرانی مصرف‌کننده نهایی را داشته، باید وقت بیشتری می‌گذاشت و برای ردیف تعرفه‌ها و کالایی که مورد نیاز جامعه بود و تولید داخل نداشت یا به میزان کفایت نداشت، تعرفه را صفر در نظر می‌گرفت. اما برای آن‌هایی که تولید داخل دارد باید با تعرفه از تولید حمایت شود. این در حالی است که دولت در اقلام و کالاهایی که به نوعی دولتی هستند رفتار دیگری داشته اما این نکته در مورد بخش خصوصی صدق نمی‌کند.

امامی‌رئوف با بیان اینکه باید همه صنایع و تعرفه‌ها را به یک چشم ببینیم، گفت: سایر کشورها هم همین رفتار را دارند. برای مثال ترکیه برای واردات الیاف پلی‌استر از ایران تعرفه ویژه گذاشته که یعنی علاوه بر کالا کشور مبدأ هم مهم است. بنابراین اینکه بگوییم مثلاً هر تعرفه بین ۵ تا ۱۵ یا ۵ کاهش باید کار کارشناسی و درستی نیست.

وی در پایان گفت: درخواست فعالان صنعت نساجی این است که در تعرفه‌ها بازنگری شود. چراکه تعرفه‌های فعلی در راستای تشویق واردات و تشدید رانت ارزی است، نه تشویق برای سرمایه‌گذاری در تولید

دبیر انجمن صنایع نساجی ایران با بیان اینکه درخواست فعالان صنعت نساجی این است که در تعرفه‌ها بازنگری شود، گفت که در قوانین جدید تعرفه‌ای، تعرفه اقلام و کالاهایی که به نوعی دولتی هستند به شکل دیگری تعیین شده، اما این نکته در مورد بخش خصوصی صدق نمی‌کند.

به گزارش ایسنا، اخیراً مصوبه هیات وزیرات در خصوص تعیین اصلاحات تعرفه‌ای (۲۴۰) ردیف شامل کاهش و افزایش سود بازرگانی، تفکیک، ایجاد، حذف و اصلاح شرح تعرفه و مندرجات ذیل یادداشت برخی از فصول کتاب مقررات صادرات و واردات، منتشر شد. یکی از دلایل اصلی این تغییرات، جبران تأثیر افزایش نرخ پایه حقوق گمرکی بود که در بودجه سال جاری از ۲۸ هزار و ۵۰۰ تومان به حدود ۶۸ هزار تومان افزایش یافته است. اما به نظر می‌رسد برخی صنایع، از جمله صنعت نساجی، از تعرفه‌های جدید راضی نیستند و درخواست بازنگری دارند.

سید شجاع‌الدین امامی‌رئوف در گفت‌وگو با ایسنا، با بیان اینکه کمیسیون ماده یک در دفتر مقررات سازمان توسعه تجارت هر سال تعرفه‌های گمرکی را مشخص و در کتاب قانون مقررات صادرات و واردات منتشر می‌کند، اظهار کرد: تمام ردیف تعرفه‌های کالاهای مختلف در فصول مختلف کتاب اعلام می‌شود. بخشی از این موارد مربوط به سود بازرگانی و بخشی حقوق ورودی است که در مجموع هزینه گمرکی واردات یا صادرات را تشکیل می‌دهد. این رقم در صادرات به عوارض صادراتی و در واردات به عنوان حقوق ورودی یا عوارض گمرکی معروف است؛ در این میان نکته اول مربوط به ماشین‌آلات صنعت نساجی است که ساخت داخل ندارند و عموماً این تکنولوژی وارداتی است. درخواست انجمن تعیین تعرفه صفر و معافیت ماشین‌آلات نساجی از عوارض گمرکی است؛ چون با توجه به اینکه این ماشین‌آلات ساخت داخل ندارند، نیازی به تعرفه ندارد.

دبیر انجمن صنایع نساجی ایران با بیان اینکه تعرفه گمرکی به عنوان ابزار تنظیم‌گر برای حمایت از ساخت داخل شناخته می‌شود و وقتی ساخت داخل نداریم لزومی به تعیین تعرفه نیست، گفت: در حال حاضر سود بازرگانی این ماشین‌آلات صفر است و حقوق ورودی ۴ درصد به آن تعلق می‌گیرد که طبق مفاد بودجه سال جاری دولت این اختیار را داشته که این چهار درصد را به دو درصد کاهش دهد. اگر این کاهش اعمال شود ۲ درصد حقوق ورودی ماشین‌آلات برای صنعت نساجی خواهد بود. اما با توجه به اینکه ماشین‌آلات این صنعت ساخت داخل ندارد معتقدیم به دریافت این مبلغ نیازی نیست.

وی با بیان اینکه تعرفه گمرکی حداقل حمایت‌ها از سوی دولت برای تشویق به سرمایه‌گذاری است و بخش خصوصی برای رشد سرمایه‌گذاری انتظار اعطای مشوق‌های مختلف از جمله تسهیلات کم بهره، زمین مناسب، تأمین بسترهای تولید صنعتی و حامل‌های انرژی را نیز دارد، گفت: تجربه نشان داده در ایران ابزار تعرفه‌ای به عنوان یک فرصت مهم تلقی نشده است. تصور دوستان در کمیسیون ماده یک این است که افزایش تعرفه منجر به افزایش قاچاقی خواهد شد پس نباید تعرفه را افزایش دهیم. این در حالی است که کاهش تعرفه یعنی حمایت از کالای وارداتی و در دنیا هم به ویژه بعد از آغاز ریاست جمهوری ترامپ همه کشورها از ابزار تعرفه‌ای برای جنگ اقتصادی استفاده می‌کنند.

امامی‌رئوف با بیان اینکه در شرایطی که کشور با تحریم و بحران ناترازی مواجه است و قطعی برق و گاز باعث افزایش هزینه تمام شده و کاهش راندمان واحد تولیدی و خسارت به واحدها شده، یکی از ابزارهای حمایت از تولید همین تعرفه‌ها است، تصریح کرد: تعرفه‌ها باید به صورت کارشناسی تعیین شود که کالای تولید داخل بتواند رقابت کند. در این میان مشخص نیست ستاد مبارزه با قاچاق کالا و ارز که مدعی است باید تعرفه کاهش پیدا کند تا قاچاق زیاد نشود.

به گفته دبیر انجمن صنایع نساجی ایران از سال ۱۳۹۲ تا ۱۴۰۰ تعرفه‌های صنعت نساجی بر اساس یک تناسب پلکانی که عرف جهانی دارد و در کشورهای دیگر هم تجربیات موفق داشته، معین شده بود. اما از سال ۱۴۰۰ این وضعیت تغییر کرد. پیش از سال ۱۴۰۰ ماشین‌آلات نساجی معاف از تعرفه بود اما بعد از آن سال تعرفه در نظر

اصلاح قوانین و مقررات مزاحم، لازمه رشد صنعت نساجی است

درباره اهمیت صنعت نساجی و زنجیره تولید در این صنعت، سیدشجاع‌الدین امامی‌رئوف، دبیر انجمن صنایع نساجی ایران در گفت‌وگوی اختصاصی با «جهان‌صنعت» عنوان کرد: صنعت نساجی در دنیا به‌دلیل ویژگی‌های خاص این صنعت حائز اهمیت است. سرانه ایجاد یک شغل در صنعت نساجی نسبت به سایر صنایع بزرگ مثل خودروسازی و پتروشیمی پایین است، به عبارتی در صنعت نساجی به ازای هر یک چرخ خیاطی یک شغل و به غیر از آن به‌صورت غیرمستقیم چندین شغل ایجاد می‌شود.

امامی‌رئوف در ادامه با اشاره به اهمیت صنعت نساجی در دنیا بیان کرد: منسوجات و پوشاک، غذا و دارو جزو اقلام ضروری جوامع به‌شمار می‌روند و در سید معیشتی خانوار قرار دارد و بازار بزرگی را به خود اختصاص داده‌اند. ۱۵ میلیارد دلار ارزش بازار مصرفی منسوجات و پوشاک کشور است که پوشاک شامل همه انواع آن از مردانه، زنانه و بچگانه، البسه کار، فرم، راحتی و ورزشی می‌شود. بخش منسوجات خانگی نیز شامل موکت، ملحفه پتو، فرش، رومبلی، کالای خواب و مجموعه‌ای از پارچه‌هایی می‌شود که در منازل مصرف می‌شوند.

وی با اشاره به این موضوع که در صنعت نساجی با یک زنجیره ارزش طولانی مواجه هستیم، گفت: برای تولید پوشاک و کالای منسوجات نیاز به پارچه داریم که برای تولید پارچه نیز باید الیاف را تبدیل به نخ و نخ را تبدیل به پارچه کنیم. پارچه نیز پس از تولید باید رنگ، چاپ، تکمیل و دوخته شود که این مراحل یک فرآیند طولانی را شامل می‌شود که تمام این صنایع به‌نوبه خود اشتغال آفرین هستند، به‌علاوه اینکه تمام این صنایع ارزش‌افزوده قابل ملاحظه‌ای را ایجاد می‌کند. برای نمونه یک کیلو پنبه ۲ دلار قیمت دارد اما زمانی که این پنبه تبدیل به پوشاک می‌شود تا ۱۰۰ دلار نیز قیمت می‌یابد.

این فعال حوزه صنعت نساجی با اشاره به سرمایه‌گذاری این صنعت در ایران خاطرنشان کرد: در کشور ما طی دهه‌های گذشته در زمینه صنعت نساجی سرمایه‌گذاری‌های بالایی صورت گرفته است و با توجه ظرفیت منابع نفت و گاز و پتروشیمی در کشور می‌توانیم در این صنعت دارای مزیت تولید باشیم؛ البته در داخل تمام مواد اولیه صنعت نساجی قابل تولید نیست؛ برای نمونه هم‌اکنون حداکثر در حدود ۶۰ هزار تن پنبه در کشور تولید می‌شود و در مقابل ۱۲۰ هزار تن نیز واردات پنبه باید صورت بگیرد؛ یا در زمینه الیاف اکریلیک به ۱۲۰ هزار تن در داخل نیاز داریم که ۸ هزار تن آن تولید داخل است و مابقی آن باید وارد شود، یا در زمینه الیاف ویسکوز تولید داخلی نداریم و تماماً باید واردات داشته باشیم.

امامی‌رئوف در ادامه افزود: در زمینه گرانول پلی‌اتیلن ترفتالات که ماده اولیه تولید پلی‌استر به‌شمار می‌رود، تنها واحد پتروشیمی که تولید دارد، پتروشیمی تندگوین است که محصول آنها تبدیل به الیاف و نخ می‌شود اما مساله آن است که تولید پتروشیمی تندگوین کمتر از نیاز داخل تولید دارد. میانگین تولید سالیانه این واحد پتروشیمی ۳۵۰ هزار تن است، در حالی که نیاز کشور به این محصول بین ۶۰۰ تا ۷۰۰ هزار تن است که در این راستا باید واردات قابل‌توجهی داشته باشیم.

امامی‌رئوف در ادامه تأکید کرد: میانگین واردات مواد اولیه خام پایه و واسطه‌ای صنعت نساجی در سال‌های اخیر حدود ۲ میلیارد دلار بوده که این اقلام وارداتی هم شامل گرانول‌ها و الیاف پنبه و نخ است، هم شامل پارچه و سایر محصولات که در حلقه‌های انتهایی زنجیره ارزش قرار دارند؛ برای نمونه پارچه‌ها از اقلامی هستند که در انتهای زنجیره تولید قرار دارند و ارزش واردات پارچه تا قبل از سال ۱۴۰۰ حدود ۳۰۰ میلیون دلار بوده است، اما از سال ۱۴۰۰ به بعد به‌دلیل جذابیت اختلاف ارز دولتی و ارز بازار آزاد مسیر واردات پارچه باز شد، به‌گونه‌ای که در سال ۱۴۰۳ حدود یک میلیارد دلار برای واردات پارچه به کشور ارز تخصیص داده شده که رقم بسیار قابل‌توجهی است؛ در این راستا کسانی که ارز دریافت کرده‌اند یا پارچه وارد کرده یا نکرده‌اند که اگر کرده‌اند چرا ارز دریافت کرده و اگر وارد کرده‌اند که به تولید داخلی لطمه وارد شده است. از سوی دیگر، باید در نظر داشت که در هر صورت شرایط اقتصادی کشور در سال‌های اخیر مناسب نبوده، ر کودهای تومری سنگینی تجربه کردیم و در مجموع اقتصاد ما در حال

کاهش است، جیب مردم کوچک‌تر شده و سهم صنعت نساجی هم از سید معیشتی مردم کمتر شده، پس این رشد تقاضا بسیار بحث‌برانگیز است چرا که هم قاچاق کاهش نیافته و هم جمعیت رشد نکرده و هم تقاضای ویژه‌ای در این حوزه شکل نگرفته است، پس باوجود تولید داخلی نیازی به این حجم رشد در واردات نداشته‌ایم.

دبیر انجمن صنایع نساجی ایران در ادامه افزود: باید این موضوع واردات پارچه پیگیری شود، هرچند ما از طریق مجلس شورای اسلامی، قوه قضاییه، وزارت صنعت، معدن و تجارت و دفتر رییس‌جمهور این موضوع را پیگیری کرده‌ایم که واردات پارچه و نخ محدود شود زیرا این حجم واردات بی‌رویه، غیر کارشناسی است، علاوه بر اینکه ارز مملکت را بی‌دلیل مصرف کرده و باعث آسیب و فشار جدی به تولید داخل شده‌ایم. به همین دلیل ما به‌عنوان ذی‌نفع اصلی این موضوع، درخواست محدودیت واردات را داشته و این موضوع را با آمار و ارقام و اطلاعات مستند از مراجع مختلف پیگیری کرده‌ایم. امامی‌رئوف در ادامه خاطرنشان کرد: متأسفانه قابل‌تأمل است که بخش بزرگی از این واردات نخ و پارچه از مناطق آزاد و ویژه اقتصادی صورت می‌گیرد، هرچند که تجارت غیررسمی انواع نخ و پارچه از بازارهای مرزی و تهلنجی، پیلهوری نیز صورت می‌گیرد و ظاهراً تمام این واردات به‌صورت قانونی انجام می‌شود اما به‌دلیل عدم اجرای ضوابط و آیین‌نامه‌ها و عدم نظارت کافی در مجموع اتفاقات درستی در عمل حاصل نمی‌شود.

وی ادامه داد: در ارتباط با پوشاک و کالای خواب نیز که در واقع حلقه انتهایی زنجیره و مصرف‌کننده نخ و پارچه هستند، در مبالغ و حجم‌های بالایی قاچاق صورت می‌گیرد که متأسفانه به‌دلیل همین قاچاق محصول نهایی نیز منجر به کوچک‌شدن بازار تولیدات زنجیره ارزش صنعت نساجی در کشور می‌شود، به‌عبارت دیگر مجموع قاچاق و واردات غیر کارشناسی و بی‌رویه بالای جان صنعت و تولید در کشور شده است.

دبیر انجمن صنایع نساجی ایران ادامه داد: در حال حاضر براساس اعلام رسمی بین ۱/۵ تا ۲ میلیارد دلار ارزش واردات پوشاک به‌صورت قاچاق است، هرچند همکاران ما در این حوزه معتقد هستند که حدود ۳ میلیارد دلار قاچاق پوشاک انجام می‌گیرد؛ با فرض قاچاق بین ۲ تا ۳ میلیارد دلار پوشاک، حجم قابل ملاحظه‌ای از این بازار بزرگ در اختیار کالای خارجی است و این حجم از واردات قانونی در کنار این قاچاق نیز قابل تأمل است.

امامی‌رئوف افزود: به‌نظر می‌رسد عملکرد حاکمیت در مبارزه با قاچاق تا بدین‌جا چندان دلگرم‌کننده نبوده و درخواست ما مبارزه جدی با قاچاق پوشاک و محدود کردن واردات پارچه و نخ از مبادی قانونی و غیرقانونی و به‌خصوص مناطق آزاد و ویژه اقتصادی و بازارچه‌هاست. دبیر انجمن صنایع نساجی ایران با اشاره به این موضوع که تعرفه یک ابزار هوشمندانه برای حمایت از کالای داخلی است، عنوان کرد: تمام کشورهای توسعه‌یافته به‌خوبی از تعرفه برای حمایت از تولیدکنندگان داخلی خود استفاده می‌کنند. در کشور ما نیز با شروع سال جدید که شعار «سرمایه‌گذاری برای تولید» را برای سال نامگذاری کرده‌ایم، باید در حمایت از تولید گام برداریم که در این راستا یکی از مشوق‌های حمایتی برای تولید، نظام تعرفه‌ای گمرکی مناسب در زنجیره صنعت نساجی است. ما در ایران در زمینه تولید الیاف پلی‌استر قوی هستیم و کشوری مانند ترکیه تعرفه ۱۸ درصدی برای واردات پلی‌استر ایران در نظر گرفته، البته برای پلی‌استر چین و سایر کشورها نیز تعرفه‌های دیگری در نظر گرفته است و اعمال این تعرفه‌ها همه هوشمندانه و تغییرات تعرفه با مشارکت بخش خصوصی به‌صورت منعطف و هوشمندانه انجام می‌شود، به عبارتی، کشور ترکیه که در صنعت نساجی حرفی برای گفتن دارد و صادرات قابل ملاحظه‌ای در دنیا را به خود اختصاص داده، اجازه واردات هر کالایی را با هر تعرفه‌ای و از هر کشوری نمی‌دهد و اصولاً نظام تعرفه‌ای به‌گونه‌ای است که در راستای حمایت از تولید داخل خود، مواد اولیه با کیفیت وارد می‌کند تا بتواند محصول باکیفیت تولید کرده و در بازار اروپا برند پوشاک ترک را به‌عنوان یک برند خوب جای‌بندازد.

دبیر انجمن نساجی ایران در ادامه با اشاره به نظام تعرفه‌ای در داخل

کشور تصریح کرد: تا پیش از سال ۱۴۰۰ تعرفه واردات الیاف ۵ درصد، نخ ۱۵ درصد و پارچه ۳۲ درصد بود، اما پس از سال ۱۴۰۰ در دولت سیزدهم به یکباره تعرفه الیاف ۴ درصد، نخ ۶ درصد و پارچه ۲۰ درصد شد و با پیگیری‌های بسیار این تعرفه‌ها کمی ویرایش شدند و با تغییرات حقوق گمرکی و اعمال محدودیت‌های کارتابل فنی از اثرات زیانبار آن تا حدی کاسته شد اما متأسفانه در ابلاغیه اخیر معاون اول رییس‌جمهور در ارتباط با تعرفه‌های ۱۴۰۴ باوجود پیگیری‌های متعدد و اخذ نظرات مثبت وزارت صنعت، معدن و تجارت و ریاست‌جمهوری در ارتباط با منطقی و حمایتی شدن تعرفه‌ها شاهد تغییرات کلی ردیف تعرفه‌ها فارغ از توجه به ردیف کالاها و شرایط ویژه آنها هستیم و احتمالاً ماشین‌آلات نساجی که ساخت داخل ندارند، ۲ درصد انواع الیاف حدود ۵ درصد، انواع نخ ۷ درصد و پارچه ۱۵ درصد خواهد شد که مورد اعتراض انجمن صنایع نساجی ایران است در همه این سال‌ها درخواست ما این بوده که حقوق ورودی برای واردات ماشین‌آلات، الیاف پنبه و پشم، اکریلیک، ویسکوز، گرانول، پلی‌استر و پلی‌پروپیلن که ساخت داخل به میزان کفایت ندارند و مواد اولیه خام پایه هستند، صفر درصد شود تا محصولات نهایی در زنجیره ارزش ما ارزان‌تر تمام شوند و مابقی حلقه‌های زنجیره تا محصول نهایی نیز از روند صعودی و پلکانی تبعیت کنند.

امامی‌رئوف با تأکید بر این موضوع که ما به‌شدت معتقد به تأمین مواد اولیه از داخل بوده و سال‌هاست پیگیر پرداخت مشوق به کشاورزان و کارخانجات پنبه پاک‌کنی هستیم، خاطرنشان کرد: متأسفانه در حال حاضر به‌دلیل عدم توجه دولت به کشاورزان زمین‌کش و تولید پنبه برای کشاورز داخلی صرفه اقتصادی ندارد و وزارت جهاد به‌جای حمایت از کشاورزان، به‌دنبال فشار به صنعتگران نساجی است و هر از گاهی به دلیل و بهانه‌های مختلف دست‌اندازهایی را برای این صنعت ایجاد می‌کند.

ما معتقدیم در این زمینه دولت باید همچون سایر کشورها به پنبه کاران یارانه بدهد و به‌جای سخت‌گیری به صنعت نساجی، بر حمایت از کشاورز و توسعه تولید پنبه کشور تمرکز کند.

وی در ادامه یادآور شد: ما شاهد هستیم که ترامپ تعرفه‌های سنگین برای سایر کشورها تعریف کرده است، در این راستا برخی کارشناسان معتقد هستند که اعمال تعرفه‌های آمریکا روی چین و سایر کشورهای دنیا، تأثیری روی ما در ایران نخواهد داشت اما این تفکر اشتباهی است، تعرفه آمریکا روی کشورهایی مانند چین، ویتنام، ترکیه و بنگلادش که بزرگ‌ترین تولیدکنندگان پوشاک در دنیا هستند، سبب می‌شود که محصولات خود را سرازیر بازار ایران کنند و این امر صنعت پوشاک ایران را به مخاطره جدی خواهد انداخت بنابراین اگر برای صنعت پوشاک کشور کاری انجام ندهیم و فکری نداشته باشیم، صنعت نساجی را نابود خواهیم کرد.

دبیر انجمن نساجی ایران در پایان تأکید کرد: ما بارها و بارها خواستار اصلاح قوانین و مقررات مزاحم تولید بوده‌ایم و یکی از مهم‌ترین آنها قانون رفع تعهد ارزی و دستورالعمل‌های آن است که صادرات فرش و موکت، کالای خواب و پوشاک ما را به چالش جدی کشانده است و باید در کنار تعرفه‌های گمرکی به آن توجه ویژه داشت و صادرات در این حوزه را حمایت کرد.

وب‌سایت انجمن صنایع نساجی ایران

www.aiti.org.ir

شماره ۱۳

بولتن خبری انجمن صنایع نساجی ایران

تلفن: ۰۲۶۲۰۰۱۹۶

فکس: ۰۲۶۲۰۶۹۰۵

کد پستی: ۱۹۱۵۴۵۴۷۷۳

شماره ۱۳

هفت خوان سرمایه‌گذاری در تولید

در سال‌های اخیر، نام‌گذاری سال‌ها توسط رهبر معظم انقلاب به‌عنوان یک راهبر در راستای توسعه اقتصادی و حمایت از تولید ملی انجام شده است. از سال ۱۳۸۰ به این سو، شعارهای انتخابی معمولاً بر مسائل اقتصادی، تولید داخلی و اشتغال‌زایی متمرکز بوده‌اند. این شعارها، نظیر «حمایت از کالای ایرانی»، «رونق تولید»، «چشم تولید» و «مانع‌زدایی از تولید» همگی به‌طور مستقیم به نیازهای اساسی اقتصاد و تقویت تولید ملی و درون‌زایی آن پرداخته‌اند. شعار امسال یعنی «سرمایه‌گذاری برای تولید» نیز در همین راستا بر اهمیت جذب سرمایه‌گذاری داخلی و خارجی برای تقویت تولید تأکید می‌کند. این نام‌گذاری نشان‌دهنده عزم جدی در جهت حمایت از بخش تولید و ایجاد بسترهای لازم برای سرمایه‌گذاری است. با این حال، چالش‌های متعددی در مسیر تحقق آن وجود دارد که از جمله این چالش‌ها می‌توان به عدم امنیت سرمایه‌گذاری، نوسانات اقتصادی و مسائل مربوط به زیرساخت‌ها اشاره کرد. نظریه‌پردازان اقتصادی بر این باورند که سرمایه همواره به‌دنبال محیطی امن و سودآور است؛ بنابراین برای جذب سرمایه‌گذاران باید بسترهای لازم برای امنیت سرمایه‌گذاری فراهم شود تا سرمایه‌گذاران اطمینان یابند که مسیر انتخابی آنها منجر به سودآوری خواهد شد.

شعارهای سال در صورت عملیاتی شدن می‌توانند تأثیرات مثبتی بر وضعیت اقتصادی کشور بگذارند. البته باید تمام نهادها به‌طور هماهنگ در راستای تحقق این اهداف حرکت کنند و با ایجاد یک رویکرد جامع و همگرا، بر چالش‌های موجود غلبه کرده و به سمت تحقق اهداف اقتصادی کشور گام بردارند. وی افزود: برای افزایش سرمایه‌گذاری در کشور نخست باید امنیت سرمایه‌گذاری به‌طور جدی ایجاد شود. زمانی که سرمایه‌گذار نسبت به مسیر انتخابی خود و سودآوری سرمایه‌گذاری‌هایش اطمینان داشته باشد، به‌طور طبیعی تمایل بیشتری برای سرمایه‌گذاری خواهد داشت. این نوع سرمایه‌گذاری، بر خلاف فعالیت‌های سفته‌بازی است، مستقیماً منجر به افزایش تولید داخلی و اشتغال‌زایی می‌شود و در نهایت به تحقق اهداف اقتصاد مقاومتی و ارتقاء تولید ناخالص ملی کمک می‌کند.

مهندس امامی‌رئوف دبیر انجمن صنایع نساجی ایران با تأکید بر اینکه وضعیت کنونی تولید در کشور مساعد نیست، گفت: عواملی مانند قطعی مکرر برق و گاز و احتمال بروز مشکلات جدید مانند قطعی آب، همگی به ایجاد ناپایداری در محیط کسب‌وکار منجر شده‌اند. در چنین شرایطی، سرمایه‌ها نمی‌توانند مسیر امن خود را پیدا کنند و در نتیجه، تمایل به سرمایه‌گذاری در بخش تولید کاهش می‌یابد. از این‌رو بدون ایجاد امنیت برای سرمایه‌گذاران، انتظار افزایش سرمایه‌گذاری‌های تولیدی غیرواقع‌بینانه خواهد بود. علاوه بر این، در حال حاضر بخش‌های اقتصادی که به فعالیت‌های سفته‌بازی و دلالتی مشغول هستند، معمولاً سودآوری بیشتری دارند. پس طبیعی است که سرمایه‌ها به سمت این بازارها حرکت کنند، چراکه آنها زحمات و چالش‌های تولید را متحمل نمی‌شوند. بنابراین، لازم است که حاکمیت با تمرکز بر تأمین امنیت سرمایه‌گذاری و تضمین سودآوری در بخش تولید، اقداماتی انجام دهد.

امامی‌رئوف با بیان اینکه برای افزایش سرمایه‌گذاری در حوزه تولید می‌توان سیاست‌هایی را وضع کرد که از کالاهای تولید داخلی حمایت کند در ادامه گفت: این حمایت می‌تواند شامل ممنوعیت واردات برخی کالاها، وضع محدودیت‌ها، یا ارائه مشوق‌ها و تسهیلات مالی باشد. همچنین، معافیت‌های مالیاتی و سایر تسهیلات نیز باید در نظر گرفته شود تا نشان دهد حاکمیت به‌طور جدی به‌دنبال تضمین امنیت و سودآوری برای سرمایه‌گذاران است. در غیر این صورت، صرفاً با تکیه بر شعارها و بدون فراهم کردن بسترهای لازم برای افزایش سرمایه‌گذاری، نمی‌توان انتظار داشت که نتایج مثبتی در پایان سال حاصل شود.

کارشناس حوزه صنعت به نقش دولت و مجموعه حاکمیت در تحقق شعار سال اشاره و اظهار کرد: دولت و نهادهای حاکمیتی کشور، از جمله قوه قضاییه، قوه مقننه و دیگر ارکان حکومتی، باید در راستای ایجاد فضایی امن و مناسب برای سرمایه‌گذاری در بخش تولید همسو و هماهنگ عمل کنند. این همکاری نیازمند فراهم کردن بسترهای لازم برای تسهیل سرمایه‌گذاری و کاهش موانع موجود است. به‌عنوان

مثال، لازم است که قوانین و مقرراتی که به‌عنوان مانع برای تولید شناخته می‌شوند، مورد بازنگری قرار گیرند. در این راستا، قانون بهبود مستمر محیط کسب‌وکار یکی از معدود قوانینی است که به حمایت از بخش خصوصی پرداخته، اما در اجرا با چالش‌هایی مواجه بوده است. وی خاطر نشان کرد: برای بهبود شرایط سرمایه‌گذاری، حاکمیت باید اقتصاد کلان و مجموعه قوانین و سیاست‌ها را در راستای حمایت از سرمایه‌گذاری‌های تولیدی بسیج کند. اگر بتوانیم با اصلاحات جدی و ریشه‌ای در قوانین و مقررات، فضای مناسبی برای سرمایه‌گذاری ایجاد کنیم، می‌توانیم در آینده شاهد رشد سرمایه‌گذاری‌های تولیدی باشیم. از سوی دیگر، سازمان‌های دولتی مانند سازمان تأمین اجتماعی و سازمان امور مالیاتی باید به‌عنوان شرکای اجتماعی بخش خصوصی در نظر گرفته شوند. این نهادها باید به‌جای تمرکز بر افزایش درآمدهای خود، توجه بیشتری به رشد سرمایه‌گذاری در بخش تولید داشته باشند. افزایش سرمایه‌گذاری در نهایت منجر به رشد درآمدهای این سازمان‌ها خواهد شد.

اعتمادسازی کنیم

دبیر انجمن صنایع نساجی ایران، لازمه تحقق اهداف، یادشده را هماهنگی و هم‌سویی تمامی نهادهای دولتی و پرهیز از نگاه جزیره‌ای برای تسهیل سرمایه‌گذاری و ارائه تسهیلات مشوق دانست و گفت: سیستم بانکی نیز باید با دیدی فراتر از سودآوری کوتاه‌مدت، به حمایت از سرمایه‌گذاری برای تولید بپردازد. این رویکرد نه تنها به بهبود فضای کلان اقتصاد کمک می‌کند، بلکه در ارتقاء درآمدهای تمامی بخش‌های مرتبط با زنجیره تولید و صنعت نیز مؤثر خواهد بود. دولت باید به‌طور جدی از پروژه‌های بازسازی و نوسازی واحدهای تولیدی و همچنین ایجاد واحدهای جدید حمایت کند، زیرا این اقدامات می‌توانند در سال‌های آینده ضامن تولید ملی و داخلی و در واقع بخشی از اقتصاد مقاومتی کشور باشند. متأسفانه، عدم توجه به این موضوع در گذشته و حال، ما را از بهره‌برداری از این سرمایه‌گذاری‌ها در آینده محروم کرده است. به‌ویژه در شرایط کنونی که شاخص‌های کلان اقتصادی نامناسب است، ایجاد اعتماد دوباره در میان مردم برای سرمایه‌گذاری در بورس و بخش تولید ضروری است. تجربیات اخیر نشان داده سرمایه‌گذاری‌های غیرمولدی مانند طلا، رمزارزها و ارزها بازدهی بیشتری نسبت به سرمایه‌گذاری‌های تولیدی داشته‌اند. این واقعیت، ناشی از خطاهای گذشته است که به سلب اعتماد عمومی منجر شده و بخشی از راه‌حل‌های مؤثر را از دست داده‌ایم.

کارشناس حوزه صنعت ادامه داد: برای جبران این تجربیات تلخ، نیازمند بازسازی و تجدیدنظر در سیاست‌های اقتصادی هستیم. بورس می‌تواند یکی از نهادهای مالی مؤثر در تأمین نقدینگی باشد، اما در شرایط فعلی این امکان فراهم نیست. همچنین، وضعیت بانک‌ها و سیاست‌های آنها در زمینه سودآوری و سرمایه‌گذاری نیز چالش‌هایی را ایجاد کرده است. ورود بانک‌ها به حوزه‌های مختلف سرمایه‌گذاری مانند مسکن و صندوق‌ها، باعث افزایش نرخ تسهیلات شده که یکی از مشکلات اساسی بخش تولید به‌شمار می‌آید. در این راستا، باید بررسی شود که آیا واحدهای تولیدی توان بازپرداخت این نرخ‌های بالا را دارند یا خیر. اگر تسهیلات با نرخ‌های بالا دریافت کنند، آیا قادر خواهند بود با کالاهای مشابه خارجی رقابت کنند؟ امنیت پیش‌نیاز جذب سرمایه

امامی‌رئوف گرانی پول و سرمایه را هم یک مانع جدی برشمرد و گفت: در این شرایط نیاز به تدابیر مؤثری برای کاهش نرخ تسهیلات وجود دارد. سرمایه‌گذاری در تولیدی نه تنها منجر به ایجاد اشتغال خواهد شد، بلکه بار مسئولیت دولت در زمینه تأمین رفاه اجتماعی و امنیت اقتصادی را نیز کاهش خواهد داد. جامعه‌ای که افراد دارای شغل و درآمد مناسب باشند، خطرات اجتماعی و سیاسی کاهش می‌یابد. ایجاد امنیت اجتماعی و اقتصادی در جامعه، خود به افزایش سرمایه‌گذاری‌ها کمک خواهد کرد. به عبارت دیگر، امنیت اجتماعی و سیاسی یکی از پیش‌نیازهای اصلی برای جذب سرمایه‌گذاری در بخش تولید است.

وی افزود: سرمایه‌گذاری در تولید مستلزم وجود نیروی انسانی است و نیروی انسانی نیازمند تأمین خواسته‌های خود است. این چرخه باید با گاهی کلان و جامعه‌نگر دیده شود نه به‌صورت جزیره‌ای. همه

اجزای زنجیره تولید، از جمله سرمایه‌گذاران، منابع مالی و بسترهای سرمایه‌گذاری که عمدتاً تحت تأثیر حاکمیت و قوای مختلف کشور قرار دارند، باید به‌طور هماهنگ همکاری کنند تا فضای کسب‌وکار در کشور اصلاح شود. تنها در شرایطی که فضای کلان کسب‌وکار بهبود یابد، می‌توانیم به سمت رشد و توسعه پایدار حرکت کنیم و این حرکت می‌تواند تأثیر مثبتی بر شاخص‌های اقتصادی کشور در سال‌های آتی داشته باشد.

کارنامه غیرقابل قبول

فعال صنعت در ادامه خاطر نشان کرد: در سال‌های اخیر، شعارهای متمرکز بر تولید بارها تکرار شده، اما سؤال اینجاست که آیا این شعارها صرفاً تبلیغاتی هستند یا راهبردهایی برای اقتصاد کشور؟ به نظر می‌رسد این شعارها راهبردهایی هستند که در راستای اقتصاد مقاومتی و تولید ملی شکل گرفته‌اند. تلاوم این راهبردها در یک مسیر مشخص نشان‌دهنده ضرورت اصلاحات اقتصادی اساسی برای گذار از شرایط فعلی است. با توجه به اینکه بزرگ‌ترین دغدغه جامعه ما، مسائل اقتصادی است، شناسایی و توجه به این موضوع اهمیت بالایی دارد. با این حال، در عمل ممکن است انتظارات برآورده نشده باشد. به‌عنوان مثال، سال گذشته به‌عنوان «سال چشم تولید با مشارکت مردم» نام‌گذاری شد، اما متأسفانه خطاهایی که از سوی حاکمیت به بخش تولید تحمیل شد، مانع از تحقق این هدف شد. ناترازی‌ها در حوزه انرژی و ارز و همچنین عدم حمایت مؤثر از تولید، نشان‌دهنده چالش‌هایی است که بر سر راه چشم تولید قرار دارد. با در سال ۱۴۰۲ که به‌عنوان «سال مهار تورم و رشد تولید» معرفی شد، شاهد کاهش محسوس تورم نبودیم و سیاست‌های دولت در این زمینه نتوانست مؤثر واقع شود.

بنابراین، برای دستیابی به اهداف تعیین شده، نیازمند ایجاد تعاملی در سطح کلان بین سیاست‌های اقتصادی داخلی و بین‌المللی هستیم تا بستری مناسب برای افزایش تولید و سرمایه‌گذاری فراهم شود. متأسفانه، عملکرد ما در راستای شعارهای مطرح‌شده نشان می‌دهد گاهی حتی در جهت مخالف این راهبردها حرکت کرده‌ایم. لذا ضروری است که توجه بیشتری به تحقق این اهداف و اصلاحات داشته باشیم تا بتوانیم به سمت توسعه پایدار و افزایش تولید حرکت کنیم.

امامی‌رئوف افزود: در سال‌هایی که مباحثی همچون اقتصاد مقاومتی، تولید ملی و حمایت از کار و سرمایه ایرانی مطرح بود، انتظار می‌رفت در عمل شاهد تحقق این اهداف باشیم که این گونه نبود. مجموعه نهادهای دولتی باید در زمینه مبارزه با قاچاق کالا، محدودسازی واردات کالاهای خارجی و اصلاح سیاست‌ها و قوانین مرتبط به این حوزه‌ها، اقدامات مؤثری را انجام دهند. چالش‌هایی مانند چندنرخ بودن ارز و فسادهای ناشی از آن، تأمین نقدینگی و ارز برای واحدهای تولیدی نیز باید مورد توجه قرار گیرد.

در سال‌های گذشته، این موارد به‌طور جدی پیگیری نشده و مسیر مؤثری برای تحقق این اهداف دنبال نشده است و متأسفانه به نتایج مطلوبی هم دست نیافته‌ایم. تکرار مکرر این شعارها بدون اقدامات عملی مؤثر، نشان‌دهنده عدم پیشرفت در این زمینه‌هاست. امیدواریم در سال جدید، سرمایه‌گذاری در بخش تولید به‌طور جدی مورد توجه قرار گیرد و مجموعه حاکمیت با ایجاد فضای کلان کسب‌وکار و تسهیل شرایط، مانع‌زدایی و بهره‌گیری از تجارب گذشته، به سمت تحقق این اهداف حرکت کند.

امامی‌رئوف سرمایه‌گذاری در تولید را نیازمند زمان و تلاش دانست و در پایان گفت: اصلاح قوانین و مقررات برای تسهیل فضای سرمایه‌گذاری و جذب سرمایه به‌طور طبیعی زمان‌بر خواهد بود. با این حال، باید در برنامه‌های بلندمدت و در بودجه‌های سالانه به این موضوع توجه شود تا بتوانیم آنها را محقق کنیم. امسال سال نخست اجرای برنامه توسعه هفتم هم هست و براساس آن انتظار می‌رود صنعت رشد ۸ درصدی را تجربه کند. این رشد می‌تواند ناشی از افزایش تولید و بهبود بهره‌وری و همچنین پروژه‌های نوسازی و سرمایه‌گذاری جدید باشد. تحقق این اهداف نیازمند همت، مشارکت و برنامه‌ریزی دقیق همه ذی‌نفعان است تا بتوانیم در پایان سال یک کارنامه قابل قبول ارائه دهیم و مسیر توسعه پایدار کشور را هموار کنیم.

دموتکس خاور میانه؛ در تسخیر شرکت‌های ایرانی

DOMOTEX Middle East

نمایشگاه دموتکس به عنوان اولین و بزرگترین نمایشگاه جهانی کفپوشها از سال ۱۹۸۹ میلادی تقریباً هر سال در ماه ژانویه در شهر هانوفر آلمان برگزار می‌گردد.

با توجه به اهمیت موضوع فرش در منطقه خاور میانه شرکت دویچه مسه آلمان از سال ۲۰۰۶ اقدام به راه اندازی شعبه دموتکس خاور میانه در شهر دبی نمود که این نمایشگاه تا سال ۲۰۱۱ به میزبانی این شهر برگزار شد و پس از آن با رونق صنعت فرش در ترکیه از سال ۲۰۱۲ تا ۲۰۲۳ به میزبانی کشور ترکیه برگزار گردید. پس از اینکه تولیدکنندگان ترکیه ای تصمیم به برگزاری یک نمایشگاه مستقل محلی به نام خود گرفتند، این نمایشگاه به پیشنهاد شرکت‌های ایرانی و با حمایت انجمن صنایع نساجی ایران، مجدداً به شهر دبی بازگشت و در سال گذشته به میزبانی مرکز تجارت جهانی این شهر برگزار شد که با استقبال خوبی مواجه گردید.

امسال نیز در روزهای ۲-۴ اردیبهشت ماه شهر دبی میزبان علاقمندان به این هنر-صنعت بزرگ و کهن بود و ۳۴ شرکت به عرضه فرش ماشینی، موکت و فرش دستباف ایرانی پرداختند و بیش از ۸۰ درصد فضای کل نمایشگاه را در اختیار گرفتند که از این حیث در حوزه نمایشگاه‌های برون مرزی که تولیدکنندگان ایرانی در آن حضور دارند بسیار منحصر به فرد می باشد و نشان‌دهنده قدرت اقتدار ایران در عرصه هنر-صنعت فرش می باشد.

این نمایشگاه با حضور آقای مروان احمد به غلیظه مدیرکل سازمان زمین‌های دبی (شهرداری)، خاتم سونیا کاسترو مدیرعامل دموتکس، آقای دکتر شاهین کاظمی نایب رئیس و سایر اعضای هیئت مدیره انجمن صنایع نساجی ایران افتتاح گردید و شرکت‌های ایرانی با غرفه‌های بسیار بزرگ و با طراحی ویژه اقدام به عرضه فرش ماشینی، موکت و فرش دستباف ایرانی کردند.

لازم به ذکر است که کفپوش‌ها اعم از فرش دستباف، فرش ماشینی و موکت مهمترین بخش صادرات زنجیره صنایع نساجی ایران می باشند که هرچند هم اکنون مجموع صادرات آنها کمتر از ۵۰۰ میلیون دلار می باشد، اما در ابتدای دهه ۱۳۷۰ سابقه صادرات ۲ میلیارد دلاری را نیز داشتند و در صورت حمایت از این بخش می‌توانند مجدداً به جایگاه والای خود در بازار جهانی بازگردند.

تعرفه‌های گمرکی باید کارشناسی و متناسب زنجیره ارزش باشد

می‌شود، بنابراین اختلاف تعرفه الیاف و نخ مجدداً بسیار کم شده و این منطقی نیست.

درمورد پارچه هم علی‌رغم همه پیگیری‌ها و با وجود اظهارات انجمن مبنی بر اینکه حجم واردات پارچه زیاد است و باید محدود شود، تعرفه پارچه از ۲۰ درصد به حالا ۱۳ یا ۱۵ درصد کاهش خواهد یافت که باز هم جوابگوی حمایت از تولید داخل نیست. البته انجمن پیگیر این موضوع بوده و پیشنهاد ما این بوده که این رقم از ۲۰ به ۳۳ درصد افزایش پیدا کند. دبیر انجمن صنایع نساجی ایران در ادامه گفت: با نهایت، با توجه به افزایش نرخ مبنای ارز محاسبات گمرکی، دولت تصمیم به کاهش تعرفه‌ها گرفته است؛ اما این تصمیم از منظر کارشناسی قابل توجیه نیست و ممکن است پیامدهای منفی برای تولید داخلی داشته باشد. بنابراین، نیازمند بازنگری جدی در سیاست‌های تعرفه‌ای و حمایت از تولید داخلی هستیم تا بتوانیم به اهداف اقتصادی خود دست یابیم. اگر با این روند پیش برویم در پایان سال به نتیجه قابل قبولی نخواهیم رسید.

نگرانی‌های بدون منطق

در سال‌های اخیر، نرخ مبنای محاسبات گمرکی تغییرات زیادی داشته و این موضوع به‌ویژه زمانی که به دلار ۲۸۵۰۰ تومان رسیده بود، به شکل نادرستی تداوم یافته است. در واقع، این نرخ باید به نرخ آزاد برمی‌گشت و نیازی به کاهش تعرفه‌ها به‌دلیل این موضوع وجود نداشت. نگرانی‌هایی که از سوی ستاد مبارزه با قاچاق کالا و ارز مطرح شده، مبنی بر اینکه افزایش تعرفه‌ها ممکن است منجر به افزایش قاچاق شود، به نظر نمی‌رسد توجیه منطقی و کارشناسی داشته باشد. در واقع، دلیلی وجود ندارد که ما تعرفه‌ها را کاهش دهیم و از واردات کالاهایی که مشابه ساخت داخل دارند حمایت کنیم، به‌ویژه در شرایطی که تولید داخلی به اندازه کافی وجود دارد.

در این میان، انجمن صنایع نساجی ایران پیشنهاد کرده که تعرفه‌های گمرکی صنعت نساجی به سطح پیش از سال ۱۴۰۰ بازگردد. این پیشنهاد شامل یک روند منطقی و کارشناسی و پلکانی برای حلقه‌های مختلف زنجیره تأمین است.

در حلقه‌های ابتدایی زنجیره، که واردکننده مواد اولیه خام پایه هستیم و تولید داخلی آن کافی نیست، تعرفه‌ها باید به سمت صفر حرکت کنند. در حالی که با نزدیک شدن به انتهای زنجیره، یعنی الیاف، نخ، پارچه و پوشاک، تعرفه‌ها باید افزایش یابد.

کار کارشناسی در اولویت

نچن همچنین پیشنهاد کرده که تعرفه پارچه به ۳۲ درصد برسد. اما با تغییرات اخیر، احتمالاً شاهد تعرفه‌ای برای پارچه خواهیم بود که نتواند حمایتی مؤثر برای کاهش واردات پارچه در سال جاری ایفا کند. نکته دیگری که باید ذکر شود این است که در حال حاضر تعرفه‌های الیاف و نخ بسیار نزدیک به هم شده‌اند؛ مثلاً تعرفه الیاف ۵ درصد و نخ ۷ درصد است.

ما خواستار بازنگری در این مورد هستیم تا نظرات دفتر تخصصی صنایع محصول پوشاک وزارت صمت، متولیان و مشاوران این حوزه لحاظ شود و از روند پلکانی، منطقی و کارشناسی متناسب با توانمندی‌های ساخت داخل بهره‌مند شویم.

در زمینه الیاف مانند اکریلیک، ویسکوز، پنبه و ما واردکننده هستیم، به‌عنوان مثال، تولید پنبه در کشور حدود ۶۰ هزار تن است در حالی که واردات پنبه ما ۱۲۰ هزار تن است؛ بنابراین نباید سخت‌گیری خاصی در زمینه واردات پنبه انجام شود. هرچند حمایت از کشاورزان زحمتکش ضروری است، اما مادامی که کسری تراز نیاز و مصرف پنبه داریم، باید اجازه دهیم پنبه با سهولت بیشتر و تعرفه کمتر وارد کشور شود.

این موضوع به کاهش قیمت تمام‌شده محصولات مادر زنجیره از جمله نخ، پارچه و پوشاک تولیدی کمک خواهد کرد. باید تعرفه‌ها برای مواد اولیه خام پایه مانند پنبه، چپیس پلی‌استر، گرانول پروپیلن، الیاف اکریلیک و ویسکوز که تولید داخلی نداریم، به سمت صفر میل کند تا بتوانیم توان رقابت در بازار محصولات نهایی را حفظ کنیم.

دبیر انجمن صنایع نساجی ایران با اشاره به تغییرات مربوط به تعرفه‌های گمرکی در سال جاری اشاره کرد و با تأکید بر اینکه تعرفه به عنوان ابزار تنظیم‌گری باید در راستای کمک به صنعت و تولید به کار گرفته شود به صمت اظهار کرد: تعرفه‌های گمرکی به‌عنوان ابزارهای تنظیم‌گری و حمایتی از تولید داخلی در بسیاری از کشورها، به‌ویژه در شرایط اقتصادی خاص، اهمیت بالایی دارند. اخیراً شاهد افزایش تعرفه‌ها از سوی دولت‌ها، از جمله دولت ترامپ، برای حمایت از تولیدات داخلی و جذب سرمایه‌گذاری بوده‌ایم. این اقدامات نشان‌دهنده استفاده از تعرفه‌ها به‌عنوان ابزاری در جنگ‌های اقتصادی است و نیازمند یک رویکرد مسئولانه و هوشمندانه است.

متأسفانه، ارزیابی‌ها نشان می‌دهد که در سال‌های اخیر، نگاه دولتمردان ما به تعرفه‌های گمرکی کمتر کارشناسی و بیشتر به‌عنوان ابزاری برای حمایت از تولید داخل نبوده است.

یکی از دلایل این امر، عدم پویایی و مدرنیته نبودن نظام تعرفه‌های کشور ماست. در حالی که کشورهای دیگر به سرعت تعرفه‌های خود را با توجه به شرایط زمانی و موقعیتی تغییر می‌دهند، ما در ایران این حساسیت را نداریم. دبیر انجمن صنایع نساجی ایران ادامه داد: به‌عنوان مثال، ترکیه برای واردات الیاف پلی‌استر از مبدأ ایران تعرفه ویژه‌ای وضع می‌کند، در حالی که ما نسبت به تعرفه‌های مشابه بی‌توجه هستیم. کشورهای دیگر مانند ازبکستان به کشاورزان خود یارانه‌هایی برای کاشت پنبه می‌دهند که موجب می‌شود ریسندگان واحدهای ریسندگی نخ پنبه‌ای ازبکستان، الیاف پنبه را با قیمت کمتری دریافت کنند و این موضوع بر قیمت تمام‌شده تأثیر می‌گذارد. متأسفانه، ما هیچ محافظت تعرفه‌ای در برابر این واردات نداریم و تعرفه نخ پنبه از کشورهای مختلف ثابت مانده است.

۱۴۰۴ سال نبرد تعرفه‌ای

تعرفه‌ها معمولاً هر سال توسط کمیسیون ماده یک با مشارکت نهادهای دولتی و نمایندگان بخش خصوصی تهیه می‌شوند و در کتابی با عنوان قانون مقررات صادرات و واردات ابلاغ می‌شوند.

در این کتاب، عوارض گمرکی شامل حقوق ورودی و سود بازرگانی مشخص شده است. اما متأسفانه، در مصوبات اخیر شاهدیم که تعرفه‌ها کلی و یکجا دیده شده‌اند و بدون توجه به نیازهای واقعی تولید داخلی و شرایط زنجیره ارزش کاهش یافته‌اند.

این رویکرد در سال حمایت از سرمایه‌گذاری برای تولید و در آستانه برنامه توسعه هفتم که انتظار می‌رود رشد ۸ درصدی را تجربه کند، نگران‌کننده است. دولت باید حمایت بیشتری از تولیدکنندگان داخلی داشته باشد و تعرفه‌ها را به‌گونه‌ای تنظیم کند که از کالاهای مشابه ساخت داخل حمایت کند.

متأسفانه، روح کلی ابلاغیه‌های اخیر نشان‌دهنده نبود این نگاه حمایتی است. این وضعیت باعث شد تناسب تعرفه‌ها در زنجیره نساجی از بین برود و اختلاف بین حلقه‌ها کم شود. برای مثال سود بازرگانی الیاف یک و تعرفه نخ به سه کاهش پیدا کرده که برای محاسبه تعرفه با حقوق گمرکی که ۴ یا دو خواهد بود، جمع

شماره ۱۵

اطلاعیه

قابل توجه اعضای محترم انجمن صنایع نساجی ایران

احتراماً نظر به برنامه‌ریزی‌های انجام شده و هماهنگی به عمل آمده با وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی و اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران، مقرر شده است که مجمع عمومی سالیانه انجمن صنایع نساجی ایران به همراه انتخابات هیأت مدیره و بازرس دوره جدید را در عصر روز **چهارشنبه، ۲۸ ام خرداد ماه ۱۴۰۴** برگزار گردد.

با عنایت به برنامه‌ریزی انجمن برای اطلاع‌رسانی‌ها و ارسال دعوت‌نامه‌ها و ثبت‌نام نامزدهای انتخابات هیأت مدیره دوره جدید نیازمند همراهی، همکاری و تعامل بیشتر اعضای محترم انجمن می‌باشیم، لذا خواهشمند است نسبت به موارد ذیل در اولین فرصت ممکن همکاری لازم را مبذول فرمایید:

- ✓ تکمیل و ارسال فرم‌های به‌روزرسانی
- ✓ بررسی وضعیت اعتبار عضویت و در صورت نیاز تمدید عضویت سالیانه
- ✓ معرفی نماینده (ترجیحاً مدیرعامل یا عضو هیأت مدیره) جهت حضور در مجمع
- ✓ ارسال درخواست نامزدی در انتخابات هیأت مدیره یا بازرس انجمن

جهت اطلاعات بیشتر با شماره ۲۶۲۰۰۱۹۶ تماس حاصل فرمایید

